

A. B. STRIMAITIS
SEKRETORIUS S. L. A.
807 W. 30th ST. NEW YORK, N. Y.

TĖVYNĖ

ORGANAS SUSIVIENYJIMO LIETUVIŲ AMERIKOJE.

Nr. 37. Boston, Mass., Antradienis 14 d. Rugsėjo (September), 1909 m. M. II.
Entered as second-class matter January 28, 1908, at the post office at Boston, Mass., under the Act of Congress of March 3, 1879.

The Lithuanian Weekly "TĖVYNĖ"

Published every Week by Lithuanian Alliance of America.
YEARLY SUBSCRIPTION RATES:

For members of Lithuanian Alliance of America in the United States 50 c.
For non members, in the United States.....\$1.25.
For members of Lithuanian Alliance of America to Foreign Countries \$1.00.
For non members to Foreign Countries.....\$2.00

ADVERTISING RATES ON APPLICATION.

All communications should be addressed:

"TĖVYNĖ" 318 W. Broadway, SOUTH BOSTON, MASS.

Sąvaitraštis "TĖVYNĖ"

Išeina kas Antradienis (Utarňkas), South Boston'e, Mass.

PRENUMERATA METUI:

Susivienijimo Lietuvių Amerikoje sąnariams Suvienuotose Valst. 50 c.
Ne sąnariams Suvienuotose Valstijose.....\$1.25.
Susivienijimo Lietuvių Amerikoje sąnariams kitose viešpatystėse.....\$1.00.
Ne sąnariams kitose viešpatystėse.....\$2.00

APGARŠINIMU KAINOS ANT UŽKLAUSIMO.

Kreipiantis su visokiais reikalais adresuokite:

"TĖVYNĖ" 318 W. Broadway, SOUTH BOSTON, MASS.

"TĖVYNES" SPAUSTUVĖ

Spaudina knygas, konstitucijas, plakatus, cirkuliorius, visokias kvitas, laiškams ofišas, kopertus, tikietus, vizit-kortes ir tt.

"Tėvynės" spaustuvė įrengta pagal naujausią sistemą, su gražioms raidėms ir geroms mašinoms, taip kad gali atlikti visokius spaudos darbus gerai, greitai ir nebrangiai.

Susiv. L. A. kuopos ir Draugystės, turėdamos kokius reikalus dėl spaudos, visados kviečiami kreiptis į S. L. A. spaustuvę, nes čia darbas bus atliktas į laiką.

Spaustuvė vakarais yra atidara nuo 7 iki 9 val. p. m. Iš kitų miestų laiškų kreipentės adresuokite:

"TEVYNES" administracija,
318 W. Broadway, So. BOSTON, MASS.

Redakcijos ir administracijos
Telefonas: So. Boston 89, ring-1.

PROVU KANCELIARIJA.

Mēs apdirbam provas iš visų dalių Amerikos

Didžiausios provos yra tų mūsų prietelių, kuriuos patikę nelaimė ir jie patrotijo kojas, rankas, akis arba kaip kitaip tapo labai pažeisti dirbant fabrikuos, kasyklose [mainose] arba keliaujant ant geležinkelų.

Tokiuos atsitikimuos kuogreičiausiai duokite žinių mums, nes mēs užsiimam tokiomis pravomis ir už žmonių sužeidimus [kolestvas] jiems atprovojam nuo vieno šimto iki penkiolikos tukstančių dolerių. Jeigu kurie esate sužeistais du metu atgal, ir už tai mēs jums atjieškome už sužeidimą. Dėl reikalų mūsų ofisas yra atidarytas nuo pirmos [1] val. po pietų iki keturių [4] po pietų. Rodą duodam kiekvienam dykai. Jeigu, kurie negalite paskirtomis, minėtomis valandomis ateiti, tai prašom parašyti, kurią valandą jūs myslinat pribut, o mēs jūs palauksime ofise, dieną ar vakare.

Kitokių provų neapsiimam, kaip tik sužeidimų [koliestvų] provas. Atėję į mūsų ofisą klauskite po vardu JOHN W. SAUKAITIS, su kuriuom galėsite susikalbėti Lietuviškai, Lenkiškai etc. Per laiškus duodam atsakymą visokiuose provų reikaluose. Adresas:

NEW YORK LAW COMPANY,
87 Nassau st., Room 611, New York, N. Y.
Telephone 8357 Cortlandt.

Nuo Administracijos.

Permainantiem antrašus. Permainydamas antrašą, prisiųsk seną ir naują adresą, taipgi drauge kuopos numerį, kokioj kuopoj priguli.

Apskelbimai turi būt apmokami iš kalno.

Pajieškojimai, baliai, piknykai, prakalbos turi būt apmokami: 50c. už vieną kartą, 75c. už du, \$1.00 už tris kartus. Dovanai talpinasi tikslai SLA. kuopų susirinkimai.

"Tėvynės" administracija.

Telefonas Yards 8162

DR. A. L. GRAIČUNAS

(Specialistas veneriškų ir paslaptingų ligų)

Gydo visokias ligas be skirtumo vyrų moterų vaikų

3312 So. Halsted St., Chicago Ill.

MOKINKIMES PATYS

Gramatika angliskos kalbos mokintis be mokinio (apdaryta) \$1,00.

Vaikų Draugas arba kaip mokintis skaityti ir rašyti be mokinio 15 c.

Naujas Budas mokintis rašyti be mokinio 10 c.

Aritmetika mokintis rokundų be mokinio su paveikslais (apdaryta) 35 c.

P pinigų siųskit per Money Order po šiuo adresu: P. MIKOLAINIS
Box 62. NEW YORK CITY.

J. Skritulskas**Notarijus ir Agentas**

Užlaikau geriausius gėrymus ir cigarus. Parduodu laivakortes ant visų linijų, kur tik kuris norės, ir ant geriausių ir greičiausių laivų. Siunčiu pinigus į visas dalis švieto greitai ir pigiai. Išmainau visokių žemių pinigų ant amerikoniškų. Darau doviernastis, pavedimus dalių ir atlieku visokius reikalus su Maskolijos valdžia. Užlaikau svetainę mitingams ir vėseilioms. Iš tolimesnių miestų meldžiu atsišaukti per laiškus ant žemiaus paduoto adreso:

JOHN SKRITULSKAS,

26 Broad street,
New Britain, Conn.
Telephone No. 550.

JOHN E. NOLAN**Graborius, balsamuotojas**

Atlieka laidotuves kuogeriausiai už lengvą prieinamą prekę :: ::

386 Broadway, So. Boston

Gyvenimo vieta 645 Broad way.

Notarijušas.

Darome visokius raštus pavedimų žemės, pinigų ir kitokių, parduodam šifkantes ant visų linijų marioms, darome gramatomis popieras 60 visokių gatunkų, perlioriam atiduodam už žemiausias prekes, užrašom laikraščius ir duodam geriausias dovanas.

M. PALTANAVIČIA**15 Millbury St., Worcestes, Mass.****TAMOŠAIČIO ir JURGELIUNO****Didžiausia veltinė Krautuvė So. Bostone.**

Pas mus randasi geriausi ir naujausios mados šėverykai vyrams, moterims ir vaikams. Teipgi užlaikome visokias skrybėles, marškinius ir kitokius aprėdalus, koki tik žmogui yra reikalingi. Mūsų viską parduodame už žemesnę prekę, negu kiti koki svetimtaučiai. Todėl viengėnčiai, reikia laudami ką nors nusipirkt, kreipkitės pas mus po šiuomi antrašu:

233 W. Broadway, S. Boston, Mass.**LIETUVIŲ UŽEIGA PAS CZAPLIKĄ**

Užlaiko puikiausius gėrymus, alus, ėlius visada švieži, vynai ir visoki likeriai geriausi. Visokius gėrymus veseilioms, krikštynoms ar šėip baliams, siunčiame į namus. Visada gerai.

117, 119 and 121 A Street
SO BOSTON, MASS.

LIETUVIŠKA VAISTINYČIA!

Kodėl prakaituotos ir negerų kvapų atsiuodančios kojos, kad galima išgydyt su **Karuzo Foot Powder**. Miltelei dėl prakaituotų kojų tikrai 25 c., su prisiuntimu 35 c. Teipgi turiu **Tikrąją Trajaną** ir šėip visokias gyduoles. Agentams duodam už pusę prekės. Su reikalais meldžiu pribūt ar atsišaukt po šiuom antrašu:

J. KARUZAS,**125 E. Main St., Amsterdam, N. Y**

Telephone 762 So. Boston.

Dr. F. MATULAITIS

Offiso valandos:

So. Boston, Mass., 495 Broadway
Nuo 8 iki 10 val. ryte; nuo 7 iki 9 vakare.

Vienatinė Didžiausia

LIETUVIŠKA AGENTURA.

Mūsų užlaikom du ofisu: Didžiausias So. Boston'e Mass., antras, branch, 107 Oak st., Lawrence, Mass. Parduodame laivakortes, siunčiame pinigus, išmainom amerikoniškus pinigus ant rusku; parūpinam gubernskus pasportus perėjimui rubežiaus, išleidžiame į tėvynę iš Bostono ir iš New Yorko. Pas mus galite gauti laivakortes.

G. Bartašius,**258 Broadway****So. Boston, Mass.****Lietuviška Aparatų Dirbtuvė**

Guodotinoms tautiškomis ir bažnytinėms Draugystėms išdirba: **Karunas, Amerikoniškas Vėliavas, Šarpas, Juostas, Kukardas, ženklelius, Kepures ir Maršalkinius parėdus, teipgi visus bažnytinis aprėdalus.** Norėdamos guodotinos Draugystės arba guodotini kunigai, jog Jūsų darbas būtų gerai atliktas, paveskite jį tikrai lietuvaitėi.

T. Andruszewicz & Co.**115 W. Division St. - - - Chicago, Ill.****SKAITYK O ZINOSI VISKA.**

Jagu neturi mano katalogą rašyk šėndien o apturėsi gereisų armonikų, skriptų klėrnetų, trėbų, koncertinų ir daugybę kitokių muzikališkų instrumentų. Čisto aukso 14 K. Šliubėnių žiedų, džiėgorių, lenciugų, spilkų, kolcėkų, kompasų auksinėjų ir paauksuotų, gerų britėjų, visokio skiriaus drukavojimo masėnuikių, albumų portretam, revolverių, šėaudyklių, guminių literių, adresam pėčėčių, istoriškų ir maldaknygų koki tik randasi lietuviško kalbol, gražių popierų del rašimo gramatų su pulkeuslais apskaltymais ir dalnoms su drukuotais oplėnk konvertais tuzinas už 25c 5 tuzinai už \$1,00, 1000 už \$8,00. Lietuviška biblija arba šėventas raštus seno ir naujo testamento lietuviškom literom puslap. 1127 dručel abdarėta, prekė su prisiuntimu \$3,00. Elektrikinis žiedas no reumatizmo, sudrėtinimo kūno, atgaivinimo kraujo, sutaisimo nervu ir daugybę kitokių ligų. Tukstančiai žmonių dėkavoja už išgydymą, 14 K. paauksuotas ant 20 mėtų prekė \$3,00. prasto \$1,00. Prisiųskite savo tikrą adresą ir už 5c. markę o apturėsi šio mėt katalogą dykal su 450 paveiksiais ir 1000 naudingų daiktų.

Stornikam, agentam ir pedlioriam parduodu visokius tavorus labai pigiai. Reikalaudami viska pas tikrą lietuvį gausite, teisingus tavorus.

Adresuokite: **K. WILKEWICH, 112 Grand St, Brooklyn, N. Y.**

Drebulys.

Apie mūsų rašytojus.

[Uzbaiga].

ir suprast ką rašo. Tokio rašytojo rankraštį paėmus į rankas, matosi tik margumynai, juodi ženklai ant baltosios popieros, o mintyje nė žodžiuose jokio apsisistojimo, jokio atskyrimo nė jieškot nereikia, nes jų ten nėra. Šitos rūšies rašytojai tik ir džiaugiasi jog moka rašyti. Bet ar jiems nėra reikalo žinoti, kad jiems nepritinka rašyti, kad jiems yra būtinu reikalu lavinties savo nors paprastosios kalbos ir bent kiek prasimokyt skaityt tą kas kitų jau yra parašyta ir įsitęmyti, kaip reikia žodį parašyti. Juk neužtenka subraižyt popierą jam nieku neprasikaltusią, bet reikia žinoti, kad rašant reikia ką nors pasakyti, ką nors išreikšti.

Ketvirta rūšis mūsų rašytojų susideda iš tokių kurie labai mėgsta matyt savo parašą laikraščiuose. Tie irgi rašo, ir nors šitų rašymas nieku nesiskiria nuo pirmesniųjų, bet jie turi pasiskyrę sau temą. Jie rašo tą kas kito jau seniai yra parašyta ir po tuomi padeda savo parašą, rodos iš džiaugsmo net sušukdami: "Žiūrėkite, ką aš parašiau". Tokie rašytojai, perrašo netik svetimų rašytojų veikalus ir po jais padeda savo parašą, bet tankiai jie taip pasielgia ir su savaisiais, lietuviams rašytojais, ir tokius perrašymus suteikia vienai ar kitai redakcijai, kuri, žinoma, talpina laikraštį, už ką jau ne kartą buvo ginčai ir patėmyjimai. Žinoma, redaktoriai juk negali atminti visus veikalus kurie spaudoje pirmiausia buvo pasirodę todėl ir talpina, ir kasgi gali išsisaugot nuo tokių kliūčių? Bet užtaigi jau ne kartą buvo persergėta, kad niekas neperrašinėtų svetimus veikalus, o jeigu kas perrašo, kad padėtų autoriaus vardą. Bet mūsų rašytojams tokios pasargos yra bergždžiomis, nes jie jų nepaiso ir nesistengia suprasti, kad padėjimas savo parašo po svetimu veikalu ženklina to veikalo pasisavinimą arba aiškiau sakant, vagystę — literatišką vagystę. Kodėlgi mūsų tokie rašytojai nesisaugoja tokių darbų, kodėl jie nori būt vagimis ir tai ne bėle kokiais, bet literatiškais vagimis? Argi jau tokie rašytojai, jeigu jiems patinka svetimų veikalų tema, vietoj juos vogti, negalėtų pasistengt ant panašios temos parašyt tokius veikalus kurie galėtų vadinties jų darbu, jų savasčia, be plagiato užsipelnymo? Žinoma, jie galėtų, jeigu tik norėtų savo smegeninę kiek pralavinti, pasistengtų pažint svetimų veikalų vertę ir pagal jų temą mėgintų iš sau žinomos praeitės ką tokio parašyti, bet *parašyti*, o ne pamėgdžiot kitus.

Penkta rūšis mūsų rašytojų, tai vadinami korespondentai. Šitie irgi gaišina laiką ir gadina popierą, tankiausiai, bereikalingai, nes iš jų raštų niekas naudos neturi. Skaitytojas juk gali patirt iš šiadi-

ninių Amerikoje einančių laikraščių kuriuose kas savaitė matome užklotus puslapius korespondentų plunksnų vaisiais. Tik atsiversk laikraščio lapus ir skaityk, švieskis, nes yra kas, yra kuomi. Štai: "Pas mus lietuviai tamsūs, laikraščių neskaito, prie draugijų nenori prigulėti, girtuokliai, palaidūnai, peštukai.... Kitas: Pas mus buvo prakalbos. Guodojamas kalbėtojas (toks ir toks) kalbėjo apie darbininkų reikalus, ragino rašyties prie LSS. Guodojamas kalbėtojas ragino visus prie darbo ant tautiškos dirvos, liepė visiems rašyties prie SLA.... Kitas: Kalbėtojas neturėjo gabumo, nežinojo pats ką kalba; kalbėjo be prisirengimo, savo kalboje didžiavosi, vartojo tokius žodžius, kurių gal nė pats nesupranta.... publika buvo neužganėdinta.... publika buvo užganėdinta, nes tą liūdijo garsus delnų plojimas". Na, ką skaitytojas ras tokiose "korespondencijose"? Nieko daugiau kaip tik bereikalingą laikraštyje vietos užėmimą.

Jeigu tokie "korespondentai" tik taip permato savo viengenčių buveinę, supranta jų darbus ir vadinamų prakalbų vertę moka nupiešti, ir jas apkainuoti, tad, ar negeriaus jie padarytų, kad pirmiausia kol rašo tokias "korespondencijas", pamislytų, ar tinka jiems rašyti į laikraštį, kada dirba ne savo darbą. Laikraščių skaitytojai juk laikraščiuose jieško ką nors pamokinančio, suraminančio, iš ko galėtų imt sau pavyzdį, bet ne "tamsių lietuvių" ir jų (tankiausiai tik pačiam rašytojui-korespondentui nepatinkamų) negražių pasielgimų, ne benuovokinių aprašymų apie prakalbas ar kitokius susirinkimus, nes toki tipai ir laikraštyje neskaitant, mirga kiekvienam šiek-tiek akis prasytrinusiam lietuviui. Jeigu tokiems rašytojam suprantama lietuvių, jų buveinėje gyvenančių, tamsumas ir jų peiktini pasielgimai, kodėl tad jie nesistengia juos apšviest ir pamokyt juos gerų pasielgimų, parodyt jiems kelią kuriuomi jie turėtų eiti, surast vaistą atpratimui jų nuo to kas bloga, o priparatint prie to kas gera, juk tokių kurie pažįsta blogumą ir gerumą, priedermė yra blogumus pakeist gerumais. O kaip būtų naudinga, kad tokie "korespondentai", jeigu jie taip nori laikraščiam sandarbininkauti, kad rašydami į laikraščius, priprastų rašyti tik taip kaip vienas ar kitas dalykas yra nutikęs, kad aprašytų tik taip kaip yra, kaip buvo, nė pridėdamas nė atimdamas nieko, nekabindamas prie korespondencijos jokių barškalių. Šitos metodos mūsų rašytojai turėtų būtinai imties ir jos prisilaikyti, o jeigu to daryt nenori, vien nori kaišiot savo dvylekį ten kur jam vietos nėra, tad, šalin rankos nuo korespondentavimo, nes tai ne jų darbas.

Yra dar pora skyrių ypatingosios rūšies rašytojų, bet jie neteip žymią rolę lošia, todėl nėra reikalo juos minėti.

Augščiaus privedžiau porą paveikslėlių iš lietuviškųjų rašytojų dirvos. Gal nevienas supyks ant mano rašymo, jeigu čia privestuosius paveikslėlius

jais ant savęs, matys juose savo darbus ir tų darbų nelemtumą. Pas mus juk paprastas daiktas: pykt ir tuojaus "sukritikuot" savotišką kritiką tą kas vienam ar kitam nepatinka. Bet pirmiausia, kol kas pyks, tegul šaltai meta žvilgį į savo ir kitų rašytojų darbus ir tegul gerai pagalvoja, ar kitaip mūsų rašytojai elgiasi ir ar tas jų elgimasis yra kam vertas. Rods, nevienas gali pasakyti, kad lietuviai rašytojai yra savamoksliai, patį per save prasimokinę rašyti, todėl jie prastai rašo, nes gerai rašyti išmokyti neturėjo kur. Teisybė. Kasgi nežino, kad lietuviai neturėjo mokyklų kuriose būtų galėję mokytis rašyti savo kalboje kaip kad ir šiandien dar jų neturi, ir todėl reikėtų džiaugties, kad mūsų viengienčiai yra tokie darbštūs, teip pasišventę savo tautai, teip prie jos prisirišę, kad ir be mokyklų išmoka rašyti, ir net reikia patėmyti, kad lietuviai, kurie šiandien siekia 30 metų amžiaus, retai kurs nemoka rašyti ir skaityti. Labai pagirtina. Bet mes turime atminti, kad neužtenka parašyti šiaip-teip raidę ar sulipinti žodį, neužtenka pasigėrėti jog parašius galima perskaityti, bet reikia žinoti, kad prieš mokėjimą rašyti, reikia dar mokytis ir būtinai išmokyti ką kitą. Reikia pasimokyti teip rašyti, kad raštą kas skaitys, žinotų kas ten parašyta. Reikia pasimokyti, priprast rašyti teisingai, aiškiai ir suprantamai teip, kad rašymas būtų suprantamas ir skaitytojui, ne vien rašytojui. Rašant reikia prisilaikyti kuodaugiausiai mandagumo, švelnumo ir rimtumo. Reikia saugotis, kad rašyme nieką ne įskaudytų, kaip kad šiandien mūsų rašytojų daroma, bet pertikrint savo kalbos aiškumą. Norint prisilaikyti rimtumo ir parašyti teip, kad tas rašymas interesuotų skaitančiuosius, reikia rašyti tik tą kas reikalinga, reikia nesikarščiuoti ir neįešioti medegos kuria skaitytoją priverst pasigėdinti tuštybėmis.

Mūsų reikalai.

Kodėl tau, o ne man. Juozapo Damijonaičio pradžiūmokslis A.B.C. Išsimokinę užmiršo. Airė sesuo. Amerikos lietuviškų mokyklų mokytojai. Šv. Kazimiero vienuolyno seseris.

"Draugo" 5 numeryje Redakcija perspaudindama iš "Tėvynės" straipsnį "Reikaluose jubilėjaus, statistikos ir vadovėlių, atspaudino ilgoką patėmijimą, ant kurio aš noriu čion prikergti ir savo nuomones.

Porą metų atgal, dar bebūdamas Lietuvoje, jau iš laikraščių datyriau, jog kunigai Žilinskis, Pėža ir dar vienas paaukavo ir nuo kitų surinko keletą šimtų dolerių, dėlei pagarsinimo konkurso parašymui vadovėlių lietuviškomis mokykloms. Konkursas tapo apskelbtas, premijos į skyrius padalintos. Parašytų vadovėlių atsirado iki valiai. Geriausieji tapo apdovanoti pinigais, bet išleisti jų nėra kam, kadangi mokyklų vadovėliai brangiai kaštuoja: tai paveikslėliai, tai geresnė popiera, yvairios raidės ir tt. Gerb. kun. Žilinskis ir kun. Pėža, atjauzdami tam dalykui

ir šiuosmet apvaikščiodami paminėjimą 40 metinių sukaktuvių nuo pradžios lietuvių keliavimo Amerikon renka aukas išleidimui tų vadovėlių, nes lietuvių mokyklose nebėra iš ko mokyt vaikučių. "Draugo" Red. priminus tąjį klausimą, sako: kokia nauda iš to visko bus mums, Amerikos lietuviams.... Yra tai mūsų (pabraukta jų pačių) pinigai, ir pirmoji nauda iš jų turi tekti mums, ne kam kitam (kiek žinau, tai "Draugo" Red. nariai nė vieno cento neaukavę tam dalykui. SLRKA. paskyrė 300 dol. iš tautiškių centų, leidimui mokykloms vadovėlių, bet tai jau kitas dalykas, ne jų.). Savieji marškiniai arčiau kūno, ir neišmintinga būtų atiduoti marškinius kam kitam, pačiam pasiliekančiam nuogu.... Jeigu neturėtume savųjų mokyklų Amerikoje ir jeigu nebūtų vilties, kad kada jas nors turėsime, mums nebūtų galvoje, kur nueis mūsų aukos, — bet dabar, savas mokyklas turime ir tikimės netrukus daugiau jų įsirengti ir jas patobulinti.

Teip gieda "Draugas". Panašiai kaip pernai Bagočius su TMD. pinigais. Kada pinigų jau gero-kai surinkome ir dar tikimės surinkti, kad lietuviškasis mokyklas apdovanot vadovėliais, tai draugiečiai nori juos apversti, kad išleisti vadovėlius Amerikos lietuviškomis mokykloms, tik žinoma, ne bent kokius — su šv. Kazimiero seserų (sic) paveikslais, vietoje "visokių paukštelių, avinėlių, peteliškių etc." Gražus draugiečių geidimas, kad svetimųjų užmanymus, idėjas paverst ant ko kito. Jei draugiečiai nori turėti savose mokyklose savus "katalikiškus" su senąja "silibizavimo" metodu vadovėlius, lai patį agituoja, važinėja ir visai kitam skyriui pinigus renka. Pagal mano nuomonę tiejie išleidžiamieji Lietuvoje vadovėliai tinka ir mūsų, amerikiečių, lietuvių mokyklose, nes mokymosi teorija turi būti vienoda.

Žiūrėkim ką ant to sako "Draugas": "Amerikos lietuvių mokyklose reikia būtinai mokinti anglišką kalbą" — ir čia tuojaus pasirodo atskyris tarp mokymosi skaityti angliškai ir lietuviškai. Lietuvišką silibizavimą reikia taikinti prie angliškojo, nes kitaip būtų tikrai bereikalingas laiko gaišinimas. "Draugo" vedėjai, kaip manau iš viršminėto sakinio, yra senukai; senąsias tradicijas, senąsias mokymosi metodus, t. y. silibizavimą pamylę. Jiems turbūt buvo gera, kaip matutė šėrė rykštėmis, kad ištart *bē-a-ba, dē-a-da* ir tt. Man nors mažai, tik 13 metų praslino nuo tos "epokos" kada matutė atidavė Marijonai davatkai mokyti, bet praslins ir trisys tiek, niekad nebeužmiršiu. Sako — atskyris tarp mokymosi skaityti angliškai ir lietuviškai (mano pabr.). Tai matl rūpinimasis palaikyti, žlungančias jau amerikizmo vilnyse, lietuvių šeimynas! Puiku labai! Bet mums lietuviams priderėtų neleisti vaikučių į tokias mokyklas, kur senieji prietarai gyvuoja, pirmiausiai angliškoji kalba mokymui ir dar priedo lietuviškai "aštuoni palaiminimai". O jeigu jūs tėvai,

leidžiate į tokias mokyklas savo vaikučius, tai būtinai prašykite, kad pirmuosius, antruosius ir dar trečiuosius metus mokytų vien tik lietuviškai (kad ir jau trečiuosius galima biskį angliškai): skaitymo, rašymo, skaitliavimo, po truputiuką Lietuvos istorijos, geografijos ir tt. Kada jau vaikai moka skaityti lietuviškai gerai, mokyt juos tada angliškai.

Paziūrėkime dabar ar reikalingas silibizavimas. Visai ne. Vaikučio sielukę nuvargina, galvą sumaišo ir tt. Draugiečiai teip sako: "Mums yra žinomas faktas, kursai parodo, kaip Lietuvos vadovėliai netinka Amerikai: Vienon mokyklon tapo įvestas Juozo Damijonaičio "Pradžiamokslis", kaip sutaisytas sulyg naujausių pedagogijos reikalavimų. Pasekmė buvo šitokia: 1) po pusės metų braizymų ir paišymų visokių paukštelių (nepaprasta mokykla, kad mažučiai vaikučiai, ką tik pradėję mokyties jau paukštelius ir kitus dalykus braižo; turbūt akademija (sic!), avinėlių, peteliškių etc. vaikai beveik užmiršo, ką buvo išmokę iš Aišbės elementoriaus; 2) nežinojo kaip rašyti raides: ar teip, kaip airė sesuo liepė, ar teip, kaip Damijonaitis rodė." Nors šie klausimai teip neišmintingi, kad gėda net ir atsakymą duoti, bet aš, kaip prastas žmogelis, atsakysiu.

Pradėjus vaikučius mokyt, kad ir iš Damijonaičio "Pradžiamokslio" ABC pagal naująjį mokymo būdą, be silibizavimų, kaip nurodyta "Pradžiamokslyje", vaikutį galima gerai išmokyt skaityti ir rašyti per 4 mėnesius. Padėsim, aš pats 1906 m. Šventėnų apskrityj mokinau vaikučius tik 4 mėnesius iš Pov. Višinskio elementoriaus ir išmokinau tiek kiek aš pats mokinausi tris metus silibizuodamas. Kitą žiemą Panevėžio apskrityj tulame sodžiuje iš Dam. "Pradžiamokslio" mokinau tik 3 mėnesius: tie kurie nieko nemokėjo, išmoko skaityti ir rašyti (rašo, žinoma, su klaidomis), o kurie jau mokėjo truputį skaityti, išmoko taisykliškai be klaidų rašyti, perėjom didesnę pusę geografijos (Mėčiaus "Aušros" išleidimas), truputį Maironio istorijos, Gabrio pirmąją dalį Kalbamokslio ir šiek-tiek, paviršutiniai, sintaksio, Bendoriaus ir Daugirdo aritmetikos (viena dalis mokinių iki 100, o kita iki 1000) ir kitokių dalykėlių.

Pagal naujuosius pedagogijos reikalavimus (metodą) vaikutis juokdamasis išmoka, jis ir nē neįtūta, tik mokytojui reikia, šiame dalyke, būt apsipažinusi su pedagogija, su mokymu ir tt. Ar tas pats ir čion negali būti? Drąsiai tvirtinu, teip, gali būti. Senuosius, netikusius būdus, kur vaikutis mokinasi verkdamas, visad su ašaroms, prašalinti; mokytojus pasirūpinti gaut gerus vyrus, pedagogus. Jų yra. Vaikutis išmokęs jau kartą skaityti ir rašyti, nebeužmirš ir draugiečių pasakymas, kad išmokę iš Aišbės elementoriaus, o iš kito negalėję paskaityti bei parašyti, yra stačiai artificiniai (pramanytas) būdas melagystės; arba jeigu jau teip ir buvę, tai kad "airė sesuo" davatka mokino. Airės nemokėdamos lietuviškai, nežinodamos mokymo būdo, niekados nebe-

išmokys; kad ir išsimokys vaikutis, tai tik ant atminties (iš galvos) ir iš kitos knygos nieko nebepaskaitys. Beje, tai tą patį ir "Draugo" red. nurodo, — sako "nežinojo kaip rašyti raides: ar teip kaip airė sesuo liepė, ar teip kaip Damijonaitis rodė". Tai mat, tik vardas buvo, kad yra Damijonaičio "Pradžiamokslis", o airė davatka, ką kitą mokiusi. Puiki mokykla!....

Toliaus dar rašo "Draugas", kad čionai visai kitokios mokymo metodos, ne kaip Lietuvoje. Apie tai gali paliūdyti lietuvių sesers-mokytojos.

Jeigu lietuviškai mokinsime, metoda mokymo niekados nepersikeis ar tai Lietuvoj, ar Amerikoje, ar Anglijoj ar kur kitur; ta pati kalba, tie patys sakiniai, žodžiai ir tt. Apie paliūdiimą lietuvių seserų mokytojų, kaip tamsių davatkų, tik mokančias "D." įsimylėtą silibizavimą, nēr ką ir sakyti, tai veltus rašalo dažymas ir popieros gadinimas. O ką lietuviškų mokyklų mokytojų Amerikoje kaip ir nēra. Visur mokina tik vargonininkai ir tamsios davatkėlės.

Užbaigsiu, kad vaikučius 2-3 metus grynai lietuviškai pamokinus visoko iš tų pačių Lietuvos mokyklų vadovėlių, mokyt paskui angliškai. Tokiu būdu jis, vaikutis, visada bus geru lietuviu, kataliku ar koku ten kitoku. O tuosius pinigus, ką surenka šv. Kazimiero seserims (bet šv. Kazimieras seserų neturėjo ir neturi ir jam nebereikia, anot p. P.S. "T." 34 n.), tai kad ištiesų pašvęstų davatkų mokymui, nes jos dabar, apart *Aštuonių palaiminimų* nieko nebežino. Bet, spėju, jau suaugusias tamsias merginas nebeišmokins. Tik vaikučio protą sugadins.

Norėčiau, kad kas daugiau tuose reikaluose pakalbėtų, kadangi mokymo vaikučių reikalai mums turi labai rūpėti. Teipgi melsčiau, kad "Draugo" redakcija nors trumpai atkartotų šį mano straipsnį.

Vinciūnas.

Norintiems mokintis.

Pirmiausia negu pradėsiu apie mokyklą, žvilgtelkime trumpai į patį mokslą ir ką jis gero žmonijai atneša.

Diduma žmonių veikdami mažesnės ar didesnės vertės kokį dalyką, beveik visada žiūri į ateitį su klausimu, kokią naudą tas dalykas atneš. Ištiesų yra naudinga pirmiausia apsvarstyti, paskiausia veikti. Dėltogi manau, kad turės svarbą ir tas jeigu mēs apsvarstysime nors abstraktiškai mokslo vertę.

Geologiški patyrimai parodo, kad mokslas gyvąs dar net prieš Akmenukų Gadynę. Nors tą mokslą negalima sulyginti su mokslu šiandieniniu, tačiau turime atiduoti garbę tiems, kurie galėjo iškast patogesnę urvą savo gyvenimui, kuris apsaugojo jį nuo kitų gyvūnų. Tas mums šiandien išrodo mažos vertės, bet tuose laikuose, žmogaus buvo augščiausia idėja. Vėliau varžytinė, skirtumas rasų bei tikėjimai pastūmėjo žmoniją prie augštesnio laipsnio ci-

vilizacijos, arba pagerino būvį vartojant vienokius ar kitokius būdus. Šiandien mes juokiamės iš praeitų gadynių mokslo. Pavyzdin iš namų, kurie buvo statomi vandenyj ant stulpų; iš akmeninių įrankių, kurie buvo vartojami karėse; iš tikėjimų, kada žmonės tikėjo į visokius stabus, dar ir patį lietuviai turėjo daugybę dievų (Patrimpas, Kovas, Poklius ir daug kitų); iš laivų su kuriais reikėjo plaukti apie penki ar šeši mėnesiai per Atlantiką; iš medicinos, kada žmonės gydėsi yvairiomis šaknimis, žolėmis bei lapais, su užkalbėjimais, kas dar ir šiandien mažiau apšviestėse šalyse yra vartojama, ir tt. Bet reikia atminti, kad ir tas viduriniuose amžiuose ir vėliau buvo gana persekiojama, nes tą tvirtina mums nužudymai daugelio mokslo vyrų. Nežiūrint į tą visą persekiojimą tamsios valdžios, teisybė ėmė viršyti ir mokslas kilo augstyn. Šiandien mums rodosi, kad mes turime viską sutaisę kuogeriausiai ir dauguma iš mūsų mano, kad ateinančios gentkartės nesijuoks iš mūsų kultūros. Tačiau žiūrint į evoliucijoninį besivystymą praeities, mes neabejodami galime spręsti, kad už keturių ar penkių šimtų metų, žmonės juoksis iš mūsų daugiau negu mes iš šešiolikto šimtmečio. Aiškesniam patvirtinimui (?) mes galime paimt Darvino teoriją, apie paėjimą yvairių veislių arba evoliuciją, kuri pasirodė prieš 60 metų. Šiandien visos svietiškos mokyklos pripažįsta jo teoriją, bet teologai visai priešingi tam ir net išjuokia privesdami savo silpnus faktus (?). Bet mes žinome, kad ką šiandieninis mokslas užtvirtina, atranda teisingu, beabejone ateitėje visa žmonija tikės tam. Čia supranta, kad ne vienas ateitėje gardžiai nusijuoks iš šiandieninių teologų.

Pasidėkvojant mokslui, šiandien trūkiai bėgdami apie 75 ir daugiau mylių į valandą, bėgdami toms pačioms vėžėmis, susitinka ir kaip greit pirmo trūkio ratai persimaino į kitas vėžias; kaip tik paskutinis pabaigia bėgti, taip greit antro trūkio lokomotiva užvažiuoja ant tų pačių vėžių visai nesulaikant bėgių. Pasidėkvojant mokslui, šiandien žinome tolumą ir didumą Saulės, Marso, ir kitų planetų ir t. t. Kada mes neturime mokslo, ką gi ta pati gamta mums reiškia? Ant kiek žmogaus gyvenimas gali būt žingeidus, kada nesupranti gamtos tiesų. Kodėl šiandien yra turtingieji ir pavergtieji? Kodėl šiandien mažos tautelės lietuvių yra net keturi dideli skyriai: SLA. TMD., LSS. ir SLRKA? Kodėl šiandien tarp minėtų draugijų yra toki nesutikimai; ne vien tarp viena antros, bet dar ir tarp savęs? Trumpai atsakyti, kad neturime mokslo, o jeigu mažas nušimtis ir tur, tai didžiūma nėra prisirengusi jos klausyti.

Todėl Sesers ir Broliai, griebkimės prie ginklo su kuriuo galėtume visas ligas kenkenčias žmonijai išnaikinti, ant kiek sanlygos gyvenimo daleidžia.

Daugumas man užmes, kad finansiškas padėjimas tą viską trukdo. Tiesa, ypatingai mums, bet atminkime, kad nieko pasaulyj nėra negalimo ir jeigu ypata turi sau pasiskyrus mierį, beabejone vė-

liau ar ankščiau atsieks jį, paveizdan: Valparaise yra apie dešimts vyrų, kurie atvažiavo su visai mažai pinigų ir mokinas apie treči metai, nors, žinoma, ir yra sunkus gyvenimas.

Ant kiek man žinomos Amerikoje mokyklos, kuriose galima būtų pašimokinti, ypatingai nemokantiems atsakančiai angliškos kalbos, tai yra Valparaiso Universitetas. Nesakau jog jis yra geriausias už kitus universitetus, užtai, kad jis yra dar jaunas, nes vos du metai sukako, kaip jis įgijo tiesas universiteto. Bet reikia pripažinti, kad jis auga gana sparčiai, ką liūdijs dauguma mokinių: trys metai atgal, buvo apie trys tūkstančiai, šiandien jau skaitoma daugiau penkių tūkstančių. Į du paskutinius metus pastatė keturis naujus namus. Iš viso yra vienuolika triobėsių; septyniuose yra išguldomos lekcijos, o keturiuose valgyklos ir šiaip kambariai gyvenimui mokslaeivių.

Merginoms ir vyrams linkėčiau važiuot mokintis į Valparaiso, viena, kad čia yra mokinama lietuviškos kalbos, antra pigesnis yra pragyvenimas negu kitose mokyklose, nes su \$200 gali pragyvent per metus laiko, trečia, kad svetimtaučiams yra tam tikros klisos, kuriose prirengia mokinius lankyti augštesnias klisas.

Valparaise galima užbaigti: mediciną, teisdarys, abelną mokslą (scientific), kliassiką, komerciją, muzikos vidurinį kursą, dainavimo, civilišką inžinierystę kurią dar tik šiuosmet įvedė ir kitas. Daug nerašysiu apie mokyklą, nes jau buvo kelis kartus laikraščiuose rašyta, tik tiek tarsiu, kad pasidėkvojant lietuviškiems laikraščiams, turime Valparaise apie 100 lietuvių; užpraeituose metuose užbaigė mokslą (scientific) A. Juška, praeituose metuose H. J. Vaičiūnas, toliaus tikimės bus daugiau.

Patogiausias laikas atvažiuot į minėtą mokyklą 21 Rugsėjo, nes tada prasidės akademiški mokslo metai. Taigi norinčios ir norintieji mokintis, o geizdami kokių informacijų, malonėkit rašyt įdėdami už 2 c. krasos ženklelį, rašant dėkite šiokį adresą:

P. G. Klimas,

1 Stiles Hall, Valparaiso, Ind.

Reikale 40 m. lietuviškosios emigracijos apvaikščiojimų Conn. valstijoje.

Pasišventus Kn. J. Žilinskiui virš minėtam reikalui, atsibuvo apvaikščiojimui keliuose miestuose gana pasekmingai, yra surengta ir vėl eilė prakalbų sekančiuose miesteliuose: Rugsėjo mėnesij, 18 dieną New Britain, 14 d. Meriden, 15 d. Ansonia. Bet dar toli neviskas, nes kiek aš žinau, kur buvo virš minėti apvaikščiojimai ir kur dar nebuvo, čia tas vietas paminėsiu, štai: Hartford, So. Manchester, Bristol, Bridgeport ir Stamford. Aš patarčiau ir tiem lietuviams pasidaruot surengime 40 metinių sukaktuvių lietuvių ateivystės į Suvienytas Valstijas, nes virš nu-

rodytose vietose lietuvių randasi po 4-5 šimtus, kitur dar ir daugiau, todėl neverta jiems atsilikti nuo šio svarbaus dalyko, bet stengtis parengti apvaikščiojimus, ir parsikviesti Kn. J. Ž. kuris nuodugniai aiškina mums taip svarbų dalyką; išaiškinus tą dalyką, daugelis mūsų brolių ir sesučių gali tapti mums pagelbėtojais žengime pirmyn per draugijinius ūkus.

Todėl kam rūpi mūsų tautos platesni mieriai, organizavimasis ir švietimas, lai pagelbsti surengti minėtose vietose prakalbas pakviečiant kn. J. Žilinskį, kuris, aš manau, ne atsisakys bet noriai išpildys jų reikalavimus kaip jau daugelyje vietų yra padaręs. Pagelbėkime tam pradėtam darbui ir pasidaruokime ne vienas, bet visi dirbkime labui žmonijos ir pakėlimui mūsų tautos apšvietoje ir bendram darbe.

K. Liutkus.

Jonas iš Kempės ir Šilka.

(Parašė K. Bukavietis).

[Tąsa].

Jon's patylėjęs šiteip jiems atsako.

— "Geidimą jūsų, kiek spėkos man teko,
 "Noriu išpildyti, bet pakol pradėsiu
 "Kalbėti, sakau jums, kad daigtan sudėsiu,
 "Žiedą malonės ir galybės kardo,
 "Nes juos atskyrus, viskas išsiardo:
 "Šaknis kaip jų kruvon susiviją —
 "Raudam's erškėtį išrautum leliją.
 "Kada Gazdavas narsius žmones mūsų
 "Vedė į žemę Lietuvių ir Prūsų
 "Mokint stabmeldžius teisingos tikybos,
 "Aš užsigėdęs šlovės, vyriausybės,
 "Norint į vyrą nebuvau išaugęs,
 "Ejau su juomi labai nusidžiaugęs:
 "Ant jokio vargo neveizdint keliaudams,
 "Garbės kareivio geidžiau nepaliaudams.
 "Veltui mūsų širdįs jieškojo muštinę,
 "Prūsai, Lietuviai rubežius negynė,
 "Slapstės po pilis, girias, balas krūmus,
 "Kiemus pavertę į pelenus, dūmus;
 "Retai kur vaiką, moterį, vyriškį,
 "Po girias gaudėm kaip medinį kiškį;
 "Dar rečiau radom kur kiemą turtingą,
 "Tartum į žemę visi turtai dingo;
 "Braidyti balas, būt ant lauko tyro
 "Už menką pelną kada mums įkyro,
 "Vadas dalina mums grobį ir sako:
 "Vyrai, jieškokim atgal sauso tako!
 "Turtus dalinant mano rankon kliuvo
 "Merga ir senis pagauti Lietuvoj'.
 "Senelis buvo stabmeldžių valdonas,
 "Neregys, žilas, vienok drūt's, raudonas,
 "Merga duktė jo, pasakius teisybę,
 "Buvo parinktos grožybės esybė!...
 (Čia Jonui žodžiai gerklėje sustojo)
 "Ji seną tėvą už rankos vadžiojo.

"Puolus po kojų daug turtų žadėjo,
 "Liuosybę tėvui išprašyt norėjo...
 "Vergų ir lobių niekados negeidęs,
 "Vienok gailėjaus abudu paleidęs...
 "Pats neišmaniau kas su manim stojos;
 "Tartum netekau rankos arba kojos;
 "Miegot, nė valgyt, nė gert negalėjau,
 "Viską atmečiau, ką ikšiol mylėjau.
 "Gražint mūsų vadas, išmanęs, kariaunas,
 "Daug visko matęs — nes buvo ne jaunas —
 "Kada nakvojom nuilsę per dieną,
 "Laikė aplinkui sargybą kaip sieną.
 "Teip kartą vieną sustojus nakvoti
 "Man puolė eilė tarpe sargų stoti.
 "Stoviu ir klausau — krūmai subraškėjo;
 "Arčiau — vėl šnabžda (nes nebuvo vėjo);
 "Priguliau žemėn prikandęs liežuvį,
 "Nakties tamsybėj' pažinau Lietuvį!
 "Užpult mus miegant — jie seniai sekiojo...
 "Dar gyvus radę, ant arklių ir joja...
 (Toliaus bus).

Peržvalga.

Pasklidusi žinia po visas Amerikos lietuviškasias kolonijas, nemažai nustebino lietuvius. Tose žiniose tiek svarbos yra, kad lietuvis išrado prietaisą amžino judėjimo, kuri nereikalaujama nė garo nė elektros, nė vėjo nė vandens, gali patraukti didžiausias sunkenybes ir pasukti bile kokią mašiną. Išradimas jau bene yra užpatentuotas, ir kaip rodosi, tai šita naujo išradimo mašina ar nebus pirmiausiai pritaikyta orlaivių skraidymui.

Išradėju šitos mašinos yra Juozas Sutkaitis dabar gyvenantis Union City, Conn. Jo išrasta mašina susideda iš dviejų dalių kuriose telpa 6 kubilėliai pripildyti oru; kuomet 3 kubilėliai išsytuština, tada pajiega semiamą iš kitų trijų pilnųjų, o tam tikra pompa pumpuoja orą į tuščiuosius; kada vėl anie trys išsytuština, tada pilniejie veikia, o tuščiuosius pripildo tam tikrai pritaisyta pompa. Nuo vieno trijų kubilėlių pripildytų oru, iki kitų trijų, eina ašis ant kurios pritaisytas ratas ir tas sukasi gana greitai. Teip pasakoja tie kurie tą naują išrastą mašiną yra matę.

Išradėjas, p. Sutkaitis yra mažo mokslo žmogus, Lietuvoj buvęs malūninku. Jis apie išradimą oru sukamos mašinos trūsėsi jau nuo 20 metų ir galiausiai jam pasisekė. Dabar jo buveinę atlanko desėtkai turtuolių ir visokių mechanikų idant apžiūrėt naują prietaisą; žiūri į besisukantį ratą ir stebi, duoda pinigines dovanas ir sau keliauja kalbėdamiesi apie išradėjo gabumą ir jo mašinos brangumą. Mašina išties gali būti brangi, bet išradėjas turi būti daug brangesnis.

* * *

"Vienybė L." rašo, kad šiuosmet sukanka 20

metų nuo laiko kada tapo Amerikos lietuvių sulošta pirmutinis teatras "Be sumenės (be sanžinės. Rd.), arba kaip tai einasi ant sviesto". Tas veikalėlis buvęs parašytas p. Turskio buvusio "Vien. L." redaktorium, ir atloštas pirmu kartu 1889 m. Plymouth, Pa. Tas veikalėlis yra tai juokingas farsas, kurs dar ir šiadien rankraštyje tebeguli nespaudintas.

Nors tas veikalas parašytas p. Turskio, šiadien gal ir mažos vertės, bet visgi gaila, kad nežinia metų laiko kuriame jis buvo loštas, o tas būtų gana svarbu, juk tai pirmutinis lošimas.

Tarpe Amerikos lietuvių kilo sumanymas įsteigt teatrališką susivienijimą kuriam priklausytų visos teatrališkos kuopelės. Sumanymas pakelta, biskį ginčytasi "Vienybėje L." ir "D. Viltyje", galiausiai viskas nutilo. Ar įvyks tas susivienijimas, nežinia.

Nelabai seniai "Lietuvoj" tulas "rudšilio špūkas" išjuokė "Raštininkų Fondą". Veik tuomi pat laiku toje pat "Lietuvoje" kilo sumanymas įtaisyti fondą "gelbėjimui Prūsijos lietuvių.

Iš Lietuvos.

Vilnius.

Lietuvių teatro dešimties metų suėjimui paminėti, rugpjūčio 16 d. Vilniaus miesto salėje bus vaidinimas: "Amerikos Pirtyje" ir "Birutės" su Tallat-Kelpšos choru. Pradžią 8 val. vakare. Rugsėjo 16 d. koncerto nebus, kurio vietoj, Vilniaus "Rūtai" kviečiant, Komitetas daro šeimynišką priėmimą (rautą) "Rūtos" bute (Jurgio prospektas No. 22). Norintieji dalyvauti rante mokės po 2 rub. Rauto pradžia 6 valandą.

Į rautą užsirašyt ir pinigų įmokėt prašoma "Rūtos" bute. Ten pat svečiams duos visokias informacijas (žinias) nuo 9-12 val. vakare tam tikras dešimties klubo narys.

Pradžioje pereitos sanvaitės apie 120 atstovų nuo 10 gubernijų pravoslavų brolių (brostų) per 4 dienas tarėsi, kaip kovoti su katalikais ir kitataučiais, kurie spaudė spaudžią pravoslavus. Vienas atstovas archimandritas Makarijus sakė, kad liūdna žiūrėti, jog Vilniuje ant tų akmenų, kur liejosi pravoslavų kankinių kraujas, dabar stovi puikiosios katalikų bažnyčios, o turėtų būti pravoslavų cerkvės. Ir daugiau buvo panašių kalbų. Suvažiavime daugiausiai buvo arkirėjai, arkimandritai, jenerolai, augštesnieji valdininkai, šventikai, dūmos atstovai ir maža prastų žmonių. Nutarta kariaut su pravoslavijos priešais yvairiais būdais. Toksai kariavimas mums bus ne naujas.

Advokatui Jonui Vileišiui "Lietuvos Žinių" redaktoriui gubernatorius liepia užmokėti 100 rub. bau-

dos už žinią iš Šimonių apie gabenimą rusų į Lietuvą.

Rugpjūčio 8 d. "Rūtos" bute buvo vakaras: rodė "Pietro Caruso" ir "Nesipriešink". Vakaras nusisekė puikiai, ypač gerai pasirodė savo rolėse Venclauskienė ir Liandsbergis-Žemkalis.

Rugsėjo 1 d. pradėsiąs eiti "Marijavitą", švenčiausio sakramento garbintojas, mėnesinis laikraštis, su priedu "Marijavitų Žinios". Rankraščius ir laiškus priima: 1) Kun. Grinkevičius Filipave, Sūvalkų gub. ir 2) Kun Tulaba Vilniuj, Antakalnis, Betlejaus gatvė.

Kalvarija.

(Sūv. gub.). Nors buvo ministerijai perstatyta 11 šviesiečių ištrėmimui į tolimas gubernijas, bet ministerija neišrado kaltės ir visus būk nuo atsakomybės paluosavusi. Iš kalėjimo sėdinčius paleido. — Gaila tik tos kazionos popieros, kurių žandarų rotmistras Kislinkis tai bylai buvo sudarkęs!

Pas Z. Aleksą, kuris sėdi čionai kalėjime, rasta "Žarijos" ir "Kovos" skolininkų surašai. Žandaras dabar tuos skolininkus norįs prie atsakomybės patraukti. Tai-gi, matote, kaip pavojinga būtų laikraščių skolininku. Gal mūsų laikraščiai nors per žandarų agitaciją susigrąžins skolas.

Panedėlis.

(Zarasų pav.). Netoli nuo Panedėlio gyvena "didelė" gydytoja Slagienė. Pas ją eina žmonės iš tolimų apylinkių: nuo Šimonių, Vabalninko, Čedasų ir iš kitur. Pas ją visuomet kermošius. Seniau ši gydytoja pas žydą tarnavo, o dabar tamsius žmones apgaudinėja ir pinigus krauna. Ir ką gi ji gali pagydyt prasta, nemokyta boba būdamal. Laikas jau susiprast žmonėms ir mest vaikščiot pas visokius apgaudinėtojus.

T. Gvazdikėlis.

Šiauliai.

Iš Šiaulių į Joniškį važiuavo dvi karietos. Vienoje — Joniškio kunigai ir Žagarės žandaras; kitoje — Joniškio antstolis. Žandaras pradėjęs tyčiotis iš kunigų. Tuomet kun. Kungis pakvietė antstolį. Antstolis klausia žandaro: "kas tu esi toks?". — Aš — Žagarės žandaras. O tu kas toks? — "Aš vietinis antstolis" — atsako pirmasis. Žandaras ėmęs nemandagiai elgtis. Tada antstolis suareštavo žandarą ir pėsčias pats varė jį tris viorstus; paskui pasodino jį šale vežėjo ir taip važiuojo iki Joniškio. Žandaras bandė sprukti, bet nepasisekė, nes kaip tik jis norėjo bėgti, antstolis pagrasino šausias ("stoi, a ne to budu strieliat"). Joniškyje žandaras buvo patupdytas į šaltąją. Ant rytojaus žandaras tapo paleistas. Protokolą vienok antstolis sustatė. Liepos 25 d. į Joniškį atvažiuojo žandarų viršininkas tą atsitikimą ištirti. Sušaukė ir klausinėjo liūdytojus. Kas liks kaltas — pažiūrėsime.

Vėjo brolis.

(Iš "Liet. Uk.")

Lietuviai Amerikoje.

Kenosha, Wis.

4 rugsėjo atsibuvo pasilinksminimo vakaras su prakalbomis, dainomis ir deklemacijomis, kurias parengė 212 SLA. kuopa. Vakaras atsibuvo bažnytinėje salėje šv. Petro. Vakaras prasidėjo 7 val. vakaro, o prakalbos 8 val. Pirmiausiai kalbėjo M. Šablickis iš Waukegano, kalbėjo apie 12 šimtmetį. Antaras kalbėjo Dr. A. L. Graičunas iš Chicagos, kalbėjo apie svaiginančių gėrimų blėdingumą ir ragino prie skaitymo knygų. Galiausiai kalbėjo F. A. Golubickis iš Chicagos. Kalbėjo apie naudingumą SLA. ir savo kalba ragino, kad sumesti aukų lietuviams mokslaeiviams Valparaiso universitete. Surinkta aukų \$9 kuriuos pasiūsta "Tėvynės" redakcijai (laiške nėra jokių pinigų. Rd.) idant perduotų valparaisiečiams. Kalba visiems patiko.

Deklemavo eiles K. M. Vincius "O kaip linksma yra". Toliau deklamavo vaikai: Vytautas Brazevičiukas — "Pulkim ant kelių Lietuvos sūnūs". Zofija Brazevičiūtė — "Radojimas". Kaz. Kliuga — "Ne tas yra didis". Deklmacijos visiems patiko, ne vienam iš klausytojų net ir ašara nusirito girdint sugraudinančius žodžius besiveržiant iš krūtinės tų jaunučių. Toliau padainuota tautiškos dainos vadovaujant vietiniam vargonininkui p. J. Visnaskui, dainavo lietuviškas choras "Giedorių Kanklės" Lietuva tėvynė mūsų", "Lietuvos didi dievai" ir "Sveiki broliai dainininkai". Toliau, vadovaujant A. P. Kvederui buvo dainuota "Laikas broliai mums sukilti" ir "Ant kalno karklai siūbavo". Publika dėkavojo dainininkams delnų plojimais, nes visi buvo užganėdinti. Galiausiai fotografas Ivanauskas nutraukė paveikslą visų kalbėtojų, dainininkų ir deklematorių, stovinčių ant estrados. Paskui buvo graži muzika su lietuviškais šokiais ir galiausiai traukimas laikrodėlio kurį paaukavo narys SLA. kuopos drg. S. Jakutis. Laikrodėlis vertas \$25. Laimėjo lietuviai. Vakaras atsibuvo be svaiginančių gėrimų tik buvo saldumynai. Tuliems toks pasilinksminimo vakaras be svaiginančių gėrimų nelabai patiko, nes toks atsitikimas Kenoshe pirmas. Žmonių buvo apie 500, visi gražiai apsiėjo, visi linksmi ir negirti išsiskirstė namo.

Kuopa SLA. pelnė gerai ir be svaiginančių gėrimų.

K. B.

Boston, Mass.

Šita dalis miesto apgyventa vien italais ir žydais tarpe kurių randasi nemažas skaitlius ir lietuvių, tik gaila, kad Bostono lietuviai labai mažai atjaučia lietuviystę, nes daugiausiai jie save vadina lenkais, bet lenkų kalbos nesupranta. Daugelis randasi ir tokių kurie tarp savęs kalba lietuviškai, bet savo vaikus mokina lenkų kalbos, turbūt tame mato sau garbę, bet jie nežino, kad tuomi žemina save ir savo tautą.

Lietuviškos draugijos Bostone randasi tik 2: U-

kėsų Gedimino Kliūbas, kurs gyvuoja jau 4 metai ir Draugystė DLK. Keistučio (208 SLA. kuopa) kuri teipgi neperskaitlingiausia nariais, nes dar visai jaunutėlė. Tarpe draugijų teipgi nėra vienybės, bet nėra ką ir stebėtis, nes dar pas mus nėra atsakančiai išsilavinimo, jeigu veikėjus mūsų tautos skirstoma prie lenkų. Štai Ukėsų Gedimino Kliūbo susirinkime vienas išsitarė, kad Dr. Basanavičius ir T. Žilinskas (mokytojas Veiveriuose, Sūv. gub.) yra lenkais, tik lietuviškai pramokę, organizuoja lietuvius.

29 rugp. Draugystė DLK. Keistučio parengė apvaikščiojimą 40 metų atminimui lietuviškosios emigracijos. Žmonių susirinko daugiau negu 500, bet rengėjams nelabai nusisekė iš priežasties nepribuvusių 4 kalbėtojų, programos rodėsi labai silpnutis. Pirmiausiai kalbėjo Heronimas Vaičiūnas, mokinys Valparaiso universiteto, kurs trumpai perbėgo savo kalboje apie naudą ir reikalingumą mokslo ir nurodė šaltinį, iš kurio reikia semt medegą idant paliaut girtuokliauti, atmet visokius ginčus, prašalint partyviškumus ir ragino visus prie darbo tautos labui. Kn. J. Žilinskis nurodė išeivystės priežastis, panaikinti baudžiavos ir tt. Elzb. Mockapetriūtė visus bostoniečius prastai pasielgiančius, ragino imt paveizdą iš So. bostoniečių, prigulėt į draugystes, sutvert moterų draugiją ir veikt kiek galint tautos labui. Kn. T. Žilinskis nurodė kokią naudą atneša išeivystė Lietuvai ir kokia skriauda yra tautai, nes užsieniuose kas metai gema tūkstančiai lietuvių kurie žūva iš lietuvių tarpo, jie negriš Lietuvai.

Visi virš minėti kalbėtojai nukalbėjo teip maloniai, kad visi susirinkusieji buvo labai užganėdinti. Šiose iškilmėse labiausiai atsižymėjo lietuviškas Gedimino benas vadovaujant A. Grubiui iš So. Bostono. Teipgi Birutės Kanklių Dainininkų choras po vadovystę D. Venckaus, padainavo daugelį tautiškų dainų, beje: "Lietuva tėvynė mūsų", "Sveiki broliai dainininkai", "Paukšteliai mieli" ir "Noriu miego". Teipgi buvo renkamos aukos vadovėlių fondui. Surinkta \$56,41. Išmokėjus lėšų \$5 už salę ir \$3 už spaudą atliko \$48,41 kurie bus perduoti izdininkui vadovėlių fondo P. Čeplikui. Vardai aukautojų bus pagarsinti paties izdininko.

Šitas apvaikščiojimas padarė didelį įspūdį ant bostoniečių ir galima tikėtis jog bostoniečiai nuo dabar pradės daugiau darbuotis tautos dirvoje. Ačiu So. Bostono benui, ačiu giedorių draugijai, drauge širdingą ačiu kalbėtojams ir aukautojams.

J. A. Mockevičia.

Waterbury, Conn.

8 rugpjūčio buvo parengtas apvaikščiojimas 40 metų sukaktuvių nuo pradžios lietuvių keliavimo į Ameriką. Kalbėjo kun. Žilinskis iš So. Bostono. Klausytojų buvo pilna salė, net stokavo sėdynių. Prakalba buvo labai nuosėkli, ir publika likosi užganėdinta. Aukų išleidimui vadovėlių lietuviškom mokymklom surinkta arti \$40.

Ant prašymo kun. Žilinskio, keli jauni vaikinai apsiėmė pavaikščioti po stubas ir rinkti surašą vietinių lietuvių kas reikalinga rengiamai Amerikos lietuvių statistikai. Kunigas Žilinskis jau iš kalno perspėjo minėtus vaikus, kad vaikščioti po stubas, ir surašinėti pravardes tai reikia drąsos, nes visokių žmonių pasitaiko, kiti ne tik bijosi savo pravardės išduoti, bet ir duris parodo. Perspėjimas labai teisingas. Teko girdėti nuo rinkėjų surašo, kad, girdi, užėini tokių žmonių, kad ne tik ką po pusę valandos reikia aiškinti kame dalykas, kol išgauni vieną arba kitą pravardę, bet daugelis kasžinko bijodami visai nesisako pravardžių, o kiek jau gauni rup.... tai nė suskaičyti negalima.

29 rugp. dviem vaikinam renkant surašą, atsilankius po No. 81 R.R. Hill st., kaip tik pasirodė stuboje su popiera ir paišeliu rankose, tuojau pakilo triukšmas; vaikinai vos spėjo savo kailį sveiką išnešti nes du vyrai (Juožas P. ir Juožas R.), net nuo trečių lubų nusivijo, o A. pasiliko ant viršaus keikdamas: "rup.... nori lietuvius parduoti". Ir nors vaikinai jau seniai iš akių išnyko, bet pergalėtojai dar vis keikė ir keikė, visokiais balsais, net iš aplinkės žmonės pradėjo rinktis, manydami, kad ten lietuviškas "cirkas" (galvų skaldymas).

Sunku dar tarpe lietuvių pasirodyti su kokiais nors kiltesniais darbais. Tik tada gal būtų lengviau, jeigu vietiniai kunigai stotų į pagelbą, išsakyklės paaikškintų parapijonams reikalingumą surašo, ir dar paragintų prie to. Bet nuo mūsų kun. Saurusaičio to laukti negalima, o jeigu jis taip ir padarytų tai būtų nemažas stebūklas. *Buvęs cirke.*

Atyda ukininkams.

Washington, D.C., Rugsėjo 4, 1909. Ukininkistės biuro viršininkas Durand šiuomi kreipiasi į ukininkus prašydamas jų idant jie vestų savo ūkių apskaitas ir prisirengtų atsakyti ant komisorių klausimų kurie jiems bus statomi laike ukininkų statistikos, ateinančiuose metuose, sykių su statistika šalies gyventojų. Idant toks ukininkystės surašas arba statistika nebūtų dideliu apsunkinimu ukininkams ir komisoriams laike surašymo, viršininkas Durand iš anksto prašo visus ukininkus prisirengti prie išdavimo apskaitos.

Paskirti komisoriai rūpinsis, kad surinktų kuo pilniausias žinias netik apie gyventojus šios šalies, bet ir apie žemdirbystę ir išdirbystę, todėl į tokių žinių rinkinį ir turi įeiti kaip ukininkystės taip lygiai ir išdirbystės surašai kurie bus surašomi pagal atsakymus žemdirbių ir išdirbėjų. Nežiūrint į tokius surašus iš politiškosios pusės, paskirstymui į skyrius ir pridavimui teisingų žinių į kongresą, svarbiausiu yra surašymas teisingų žinių apie ukininkystę arba žemdirbystę.

Dvyliktasis surašas parodo jog visas pastovusis kapitalas įdėtas į išdirbystę išneša \$5,046,939,516, o

žemdirbystėn įneštas kapitalas išneša \$20,514,001,338. Taigi žemdirbystė yra brangesnė už išdirbystę keturis sykius daugiau. Konservatyviškasis apskaitymas parodo, kad pinigiskai žemdirbystė išdirbystę viršija dvigubai.

1900 metuose darant visuotinąjį surašą, Suvienuose Valstijose atrasta ūkių — 5,739,657. Tas skaitlius parodo jog žemdirbystė pasididino 1,175,016 ūkėmis arba jų tiek buvo daugiau negu jų atrasta darant tokį surašą 1890 metuose, kuriuose buvo žemdirbystės padidėta 556,734 ūkėmis arba atrasta tiek ūkių daugiau negu jų buvo darant surašą 1880 metuose. Paėmus ūkių skaitlinę tarpe 1890 ir 1900 metų ir prie to pridėdant abelną skaitlinę, galima manyti ir apie ūkininkystės pasididinimą iki 13 surašui. Manoma, kad turėtų būti 5,914,673 ūkės daugiau negu jų buvo atrasta dvyliktojo surašo, arba tiesiog sakant, turėtų būti Suvienuose Valstijose 6,000,000 ūkių. Taip mano statistikas profesorius Powers. Pagal jo apskelbimo, žinoma, kad Birželio 1, 1900 m. ūkėse turėjo užsiėmimą kaip žemdirbiai, 10,433,188 žmonės abiejų lyčių, pradėdant nuo 10 metų amžiaus. Tas pats statistikas Powers tiki, kad 13 surašas žemdirbių skaitlių padidins keliais milijonais ypatų. Kad surinktų kuo teisingiausias žinias apie žemdirbystę, profesorius Powers ir rūpinsis idant jos būtų kuo teisingiausiomis, todėl šiuomi komisijos viršininkas ir atsiliepia į visus ukininkus idant jie iš anksto pasirengtų nuodugnias ir teisingas žinias suteikti surašytojams ūkininkystės-žemdirbystės žinias. Jis žada paskirti surašynėtojus žemdirbystės žinių teisingus ir gabius žmones kurie stengtųsi surinkti žinias netik nuo pačių ūkininkų-žemdirbių, bet taipgi ir nuo valstijų komisijų, žemdirbystės komisijų, valstijų žemdirbystės mokyklų, žemdirbystės bandymų stočių, ūkininkystės institutų, ūkininkystės užtarėjų, valstybinių ūkininkystės draugijų, žodžiu sakant, iš visokių įstaigų kurios turi ką nors bendro su ūkininkyste-žemdirbyste, neišskiriant nė dienraščių, kaimų spaustuvių, nė ūkininkų leidžiamuosius mėnesinius laikraščius (magazines). Taip darbuojanties, manoma patraukti prie žemdirbystės daugiau žmonių ir pagerinti jų būvį, nepraleidžiant nė paties pagerinimo žemdirbystės.

Tokie žemdirbystės surašymai prasidės sykiu su surašymais šalies gyventojų. Jie prasidės nuo 15 Balandžio 1910 metų. Vėliau bus daroma statistika iš ūkių vertės į kurią turės įeiti visi ūkininkų padargai ir kitokia nuosavybė, kad statistika galėtų parodyti vertę Suvienuotų Valstijų ūkės. Darant žemdirbystės surašą, ukininkai turės surašymą darantiems vyrams pasakyti: Kaip didelė jo ūkė ir kiek ji verta pinigais, ar ūkė yra jo nuosavybė ar laikoma nuomoje, kiek dirbamos žemės, kiek miško ar pievos, kiek žemės sunaudojama daržovėms, kiek vietos užima triobos ir t.t. Ukininkai taipgi turės atsakyti ir ant klausimų, kiek ko ant vieno akro užaugo 1909 metuose, kaip tai: šieno, javų, daržovių, medvilnės, taba-

ko, sodo medžių vaisių ir t.t. Teipgi ūkininkai turės pasakyt kiek turi gyvulių suaugusių ir priaugančių, kiek paukščių, kiek avilių bičių ir t.t. Turės pasakyti, kiek 1909 metuose priaugino arklių, avių, kiaulių, žąsų, vištų, ančių ir kitokių naminių paukščių, teipgi ir raguočių gyvulių. Bus klausta teipgi kiek gyvulių ar paukščių sunaudota maistui, kiek jų parduota, kiek pinigais už juos gauta ir kiek ūkininkas parduodamas turėjo iš to pelno, teipgi kokia vertė tų kuriuos sunaudota maistui. Bus klausama kiek karvių laikoma pienininkystės skyriuje, kiek pieno gauta, kiek parduota pieno, sūrio, sviesto, smetonos ir kiek už tą viską gauta. Bus klausama, kiek parduota kiaušinių, medaus, vaško ir kiek užtai gauta. Bus teipgi klausama ir apie išlaidas: kiek išmokėta darbininkams algų, už kiek pirкта kuro, trąšų ir t.t.

Jeigu ūkininkas pasitrauktų nuo ūkės tarpe laiko šiųmetinio užderėjimo ir laiko tokio surašo, turi apskaitą palikt tam kurs apima ūkę idant tas galėtų prirengt pilną apskaitą.

Žemdirbystės biuras apskelbdamas šitą statistiką, iš aukšto užkviečia visus ūkininkus idant tie prisirengtų prie išdavimo šitų apskaitų, idant vestų savo ūkininkavimo knygas ir iš tų, atėjus laikui, kada ateis surašinėjimai, galėtų viską aiškiai pasakyti teip kaip tiesos reikalauja.

Nė vienas iš ūkininkų neprivalo bijotis paduot teisingas apskaitas iš savo ūkininkavimo, nes tamė nebus jokių suktybių. Žemdirbystės biuras šitų žinių nesuteiks mokesčių biūrai idant tas padidintų ūkininkams mokesčius. Surašinėtojai kurie rinks žemdirbystės statistiką niekam nepasakos ir ne išduos slapybes, nors vienas ar kitas ūkininkas jų prašytų pasakyt savo kaimyno ar pažįstamo – ūkininko ūkės vertę. Žemdirbystės biuras neskelbs viešai nė vieno ūkininko ūkės vertę nė ko kiek užaugino. Surašymo tiesos apskelbia piniginę arba kalėjimo baudą tokiems surašinėjams kurie kam nors privatiškai ar viešai apskelbtų žemdirbystės statistiką ar bent jos dalį. Tos pačios tiesos ir tokią pat baudą pasiūlo ir ūkininkams-žemdirbiams, kurie surašytojams žemdirbystės statistikos suteiktų melagingas žinias arba jų visai nesuteiktų apie savo ūkias, neatsakytų teisingai ant surašinėjimų klausimų.

Taigi žemdirbystės biuro viršininkas Durand apskelbdamas šitą savo pranešimą, kviečia visus ūkininkus idant tie rengtųsi prie ateinančios žemdirbystės statistikos, vestų knygoje surašus savo ūkių dalykus ir atėjus surašinėjimams, teisingai viską atsakytų jiems klausiant.

Keli žodžiai apie musias.

Visiems yra pažįstamos musios ir visiems žinoma kaip daug jos įsipyksta vasaros laike kada jų atsiranda daugybė. Nėra nė vieno kurs joms nekeršintų, nežudytų jas, bet tas joms rodosi nieko nekenkia, nes jų kaip yra, teip yra daugybės.

Prie mūsų veisimo daugiausiai prisideda nešvarumai namuose. Todėl būtinai reikia pasirūpinti, kad namuose būtų švaru, tada musios ten nesiveis, nes neturės maisto ir be jo gyvent negalės. Visiems juk žinoma, kaip musios lenda į kambarius, į puodus, dargi tankiai neduoda ramumo ir žmonėms laike miego, nes aptūpia akis, lūpas ir ten krapštos. O reikia žinoti, kad lindimas į puodus kaip ir tūpimas ant žmogaus burnos yra pavojingu. Mat musios sau maisto jieško visur todėl jos ir išlandžioja visur, o iš ten jos su savim išsineša daugybę visokių nešvarumų kuriais užkrečia tas vietas kur jos tik nutūpia. Sykiu su mūsų išnešiojamais nešvarumais yra išnešiojama ir užkričiama limpančios ligos, nes musios landžiojamos visur kur tik gali įlyst, įlenda ir ten kur gema ir ligų bakterijos kuriomis jos sutepę savo kojas, krūtines ir sparnus, iš ten atlekia į žmonių gyvenamus namus ir ten lenda prie valgomų daiktų, nutūpia ant žmonių lūpų ar lenda prie akių ir ten, žinoma, palieka atsineštas bakterijas iš kurių kyla ir platinasi ligos tarpe žmonių.

Matant mūsų pavojingumą būtinai reikia stengtis idant mūsų visai namuose nebūtų. Moteris, namus rėdančios turi tuomi daugiausiai rūpintis, kad musios namuose nebūtų, reikia kuo tankiausiai baltyt kambarių sienas. Sienų baltinimui geriausiai naudot kalkes kurių kvapo musios nekenčia, dvesia nuo jo. Jeigu kambarių sienos nėra baltinamos, popierom išlipintos, tad geriausiai sienas ištepti ištarpintu alūnu. Alūno kvapas žmogaus sveikatai nieko nekenkia, bet musioms jis yra pavojingas. Mūsų naikinimui yra labai naudingas augalas kurį amerikoni augina vazonuose. Augalas tas vadinasi Hundskohl. Yra tai gėlė kuri labai plačiai šakoja. Lapai jos tamsiai blizgančios, žaliai-mėlynos parvos. Žiedus turi balsvai rausvus, daugiausiai žydi vasaros laike, nors žydi ir žiemos laike, bet mažiau. Jos žiedai išduoda labai malonų kvapą, viduj yra daug malonaus kvapo syvų prie kurių musios labai puolasi čiulbti, bet paragavę jų, tuojaus atsisveikina su šiuom pasauliu, dvesia. Tų syvų viename žiede tiek yra, kad jų užtenka penkių mūsų gyvybėm. O kad to augalo krūmelis paprastai turi žiedų nuo 10 iki 20 tūkstančių, tai reikia patėmyt kaip daug mūsų galą gauna tokiuose namuose kuriuose ta gėlė yra auginama.

S. L. A. Reikaluose.

Atyda SLA. nariams.

Daugeliui yra žinoma, kad tankiai, vieną ar kitą SLA. narį patinka sunki liga, susižeidimas ar kitokia priežastis stoja skersai laimės kelią ir tada toks SLA. narys tampa nelaimingas, nes jo sanlygas apsunkina nesveikata, neturtas, o nėsant sveikatos ir gyvenimas pasidaro negalimu, nes kągi veiksi be sveikatos kuri yra žmogaus vienatiniu turtu. Toks nelaimingas mūsų draugas, SLA. narys, kartais priklauso į

vieną ar kitą pašelpinę draugiją iš kurios gauna šio-
kia-tokią pašelpą kuria jis nors mažumu gali uždengt
gydytojo pagelbą ir nusipirkt sau trupučiuką maisto.
Tokia pašelpa toli ne atsako žmogaus gyvenimo san-
lygomis, bet visgi šiokia-tokia parama. Vienok tame
nevisi yra laimingi, nes didesnė dalis SLA. narių ne-
priklauso jokiai pašelpinei draugijai ir todėl vienam
ar kitam iš tokių papuolus nelaimėn, nėra kur dingti,
nėra kame pagelbos jieškoti. Todėl tokie draugai
tankiai kreipiasi į SLA. narius, kaipo labdaringumo
palaikytojus, idant tie nors po mažiausį pinigėlį pa-
aukautų jo gyvybės palaikymui, jo suvytusių sanly-
gų sustiprinimui. Jautrią širdį turinti draugai (nors
maža tokių tėra) sumeta po kelis centus ir iš tų pasi-
daro keli doleriai kurie tenka nelaimingamjam. Nors
tai maža pašelpa, nors galėtų susidėt tokios pašelpos
daugiau, jeigu atsirastų daugiau SLA. narių kurie
atjaustų vargą nelaimėn klievusio žmogaus, bet visgi
ir tos smulkutės aukos, ta mažytė pašelpa, vadinasi
pašelpa paeinanti iš draugų rankų. Vienok, kaip vi-
same atsiranda išnaudotojai, taip ir toki išnaudotojai
gali atsirast ir šitame reikale, kada vienas ar kitas
apgavingas gaudagrašis prisidengęs skraiste SLA.
nario patekusio nelaimėn, gali sau pašelpos jieškot
tarpe SLA. narių.

Šiomis dienomis teko man girdėti, kad Illinois
valstijoje buvo išsiuntinėta SLA. kuopoms spaudinti
lapeliai kuriuose tula ypata pasivadinsi save SLA.
nariu priklausančiu vienai kuopai, prašo pašelpos,
nes jis esąs kritiškame padėjime. Ant tokio atsišau-
kimo, viena kuopa sudėjusi kiek aukų pasiuntė į cen-
tro izdą. Centro sekretorius peržiūrėjo nurodytosios
kuopos knygas, atrado, kad toje kuopoje nėra tokios
ypatos kuri save nurodė tos kuopos nariu. Ne įvar-
dinu čia tą ypata nes nežinau dalyko tikrumo. Vie-
nok jeigu taip yra, tai reikia pripažinti teisybę, kad
žmogus kurs melagingai vadindamas save SLA. na-
riu ir juomi nebūdamas jieškotų pašelpos, o gal be-
reikalingai (juk jeigu pasiadiną save nariu SLA.,
juomi nebūdamas, kodėl negalėtų sau ir pašelpos pra-
šyti bereikalingai), tai jau didesnio begėdiškumo ne-
reiktų.

Rods, šitame gali būti kokia klaida, gali būti įsi-
briovęs nesusipratimas paminint kuopos numerį, bet
gali tame būti kiek ir teisybės. Man dar prieš pusant-
rų metų vedant "Tėvynės" administracijos reikalus,
pasisekė pasitikti tokius žmones kurie reikalavo siun-
tinėti organą jiems kaipo nariams SLA.; ot ima, para-
šo laišką, kad siuntinėtų organa, jis priklausė tokioj
ir tokioj kuopoje, dabar apsigyveno ten ir ten, pristo-
jo prie tokios ir tokios kuopos arba įstojo į pavienių
narių skyrių. Užklausus sekretorių tos kuopos iš
kurios organo reikalaujantis "persikėlė kiton vieton",
gauta atsakymas jog netik toje kuopoje, bet ir tame
mieste tokio žmogaus nebuvo. Taigi organo žmonės
reikalavo apgavingai. Kodėlgi ir pašelpos nebūtų
galima jieškoti melagingai?

Kaip ten nebūtų, bet tas turėtų būti pasarga vi-
siem SLA. nariams, o ypač kuopų viršininkams, kad
jeigu atsišauktų kas per spaudintus lapelius ar per
laiškus, prašant pašelpos, o jeigu jo atsišaukimas ne-
bus tilpęs organe ir nebus patikrintas kuopos (kurios
atsišaukiantis save nariu vadina), neaukaut jam nie-
ko. Aukaut galima tik tada, jeigu ant atsišaukimo
bus parašai kuopos valdybos, nes tik toks atsišauki-
mas gali būti teisingas.

V. S. Jokubynas.

Žvilgis į mūsų darbus.

Trumpai norių pažvelgti į mūsų praeities ir da-
barties darbus, todėl nedarydamas plačios įžangos
einu prie dalyko kuris dabar stovi siaurame supratime,
o apie kurį taip daug visur pašnabždom ir viešai
kalbama, bandoma įkalbėti. Būtų geistina, kad ir
kiti išreikštų savo nuomonę apie pajudintą klausimą,
arba taip sakant, perleistų per kritikos karštuvus.

Mūsų pirmininkas rašydamas No. 35 "T.", ra-
mina kylančius protestus ir patėmija, kad protestuoto-
jai neturi prieš ką kitą protestuoti kaip tik patįs prieš
save, nes seimo pasiuntiniai rinkti didumos kuopų,
narių balsais, susivaziavę didumu balsų padaro nuta-
rimus, to turime ir prisilaikyti. Toliaus pateisina
protestuotojus, suverzdamas visą kaltę ant netikusios
SLA. konstitucijos. Štai kaip skamba tie žodžiai:
"Kur kas matė kokią draugiją, tokią didelę kaip mų-
sų draugija, su tokia konstitucija, katra leistų patai-
syti kokį nors punktą be dviejų trečdalių seimo pa-
siuntinių". Iš šitų žodžių matome, kad reikalauja-
ma stipresnės disciplinos mūsų draugijoje. Tulas
SLA. narys No. 36 "T." bemaž tą patį atkartoja. Aš
noriu pasakyti, kad SLA. įstatai ir per daug varžo su-
sivaziavusių seiman pasiuntinių laisvę, tik mes tuos
įstatus nepratę pildyti, netėmijame į jų padavadyji-
mus ir žengiamo užsimerkę; jeigu pataikome ant lygu-
mos, tai gerai, bet jeigu koja pataiko ant akmenuko
ir parpuolame, tai pasikėlę verkiame lyg maži kūdi-
kiai kol užmirštame savo nelaimę, o kas labiausiai,
kad suradę kaltininkus, mokame juos visokiais išva-
dinti.

Jeigu mes būtume tēmiją į įstatus, tai to visuo-
tinojo balsavimo, už kurį šiandien taip daug ašarų var-
viname, nė pasipraktikuot nebūtume gavę. Konsti-
tucijoje aiškiai pasakyta, kad centro valdyba renkama
seimuose, taipgi pasakyta, kad jeigu bent penki pa-
siuntiniai juos (įstatus) sergsti, pildo, tai niekas ne-
gali juos permąnyti. Taigi čia matosi didesnis su-
varžymas seimų negu pirmininkas reikalauja, kad tris
dalys pasiuntinių tegali padaryti kokias permainas.

Drbar pažiūrėkime kokių kelių tie visuotini bal-
savimai į SLA. tapo įvesti; jų netik kad trys dalys ne-
reikalavo, bet priešingai, nė ketvirta dalis, ir taip:
XXII seimas turėjo 152 pilnas kuopas, o įvedimo vi-
suotinojo balsavimo reikalavo 29 kuopos. Taigi ne-
pilnai ketvirta dalis kuopų to reikalavo, tik didesnė
dalis XXII seimo pasiuntinių kurie neatsižvelgdami į

įstatus, neatsižūrėdami ir į pačius to seimo nekurių pasiuntinių pasipriešinimus, ir tai ne penkių, bet beveik arti trečios dalies, daugumu balsų priėmė. Na, kad draugijas diduma valdo, tai mažuma noroms nenoroms turėjo sutikti, tie pasiuntiniai kurie nesutiko su įvedimu visuotinio balsavimo, turėjo progą pakelti rėksmą, pasiremdami ant į įstatus priimtos pasargos XVII seime. Bet tuom laik kažin kaip ten tie pasiuntiniai ar tai turėdami daugiau žmogiškumo, ar tai suprazdami, kad prieš daugumą šiaušties, tiek zenklinių kiek pūst prieš vėją, jokių protestų nė kurstymų nesėjo, o gal jie geriau suprato, kad už kėlimą ermyderių, galima papult po tiesoms įstatų, po bauda; o gal XXII seimo pasiuntiniai geriau suprato reikšmę žodžio tikrosios laisvės, tai yra lygiai visiems, ne kokiam vienam daleliai narių.

Šio praėito, XXIV seimo mažesnėji dalis pasiuntinių nepasiganėdinanti daugumos pasiuntinių padarytais nutarimais, visai kitaip elgiasi; ant vietos išnešė rezoliuciją reikalaujanti, kad diduma prisilenktų prie mažumos reikalavimų, o to nepadarant, girdėjosi kerštavimai suardymu SLA. Tas reikalavimas išrodė labai juokingu, ypač todėl, kad tie žmonės ten pat pasigyrę tik į principus visiems lygios laisvės, o patys būdami mažuma, nori priverst didumą savęs klausyti. Negana to, kad teip besielgdami sulaužė parlamentariškas tiesas, kurias prie kiekvieno atsistojimo priminė kitiems, bet nežiūrėdami tiesų įstatų, protestus kelia prieš didumą ir kitus protestuot šaukia. Tą didumą vadina despotais, o patys jais būdami, nesijaučia, norėdami didumą valdyti. Per protestus, per spaudintus lapelius, per privatiškus laiškus, slapta ir viešai per prakalbas, bando patraukti savo pusėn mažai protaujančius narius, kad padaryt iš mažumos didumą. Gerai broliai, darbuokitės, lavinkit tamsesnius narius, mūsų visų ta užduotis, bet teisingu, ne prigavingu būdu. Kada iš mažumos pasidarysit didumą, tai ir be tų besikarščiavimų galėsit padaryt tokius nutarimus koki didumai patinka. Bet dabar dar per anksti apšaukėt didumą despotais, mažumos prieš didumą besispardymas nieko nepagelbės, jei bent prieitumet prie to, kad centro valdyba būtų priversta pagal įstatus, šmeizėjus suspenduot iki seimui.

Pažvelgiant ir į XXIV seimo kuopų reikalavimus, galima aiškiai matyt tik mažumos norą palaikyt visuotiną balsavimą. Iš 45 kuopų, išsireiškusių apie visuotiną balsavimą, galima rast 22 kurios išsireiškė vienokiu ar kitokių būdų, kad nori palaikyti, o 23 priešingai. Štai paduodų dešimties kuopų reikalavimą: *Jeigu nedalyvauja didesnė pusė narių visuotiname balsavime, atidėt jį ant neaprubėžiuoto laiko.* Kitos kitokiais žodžiais išsireiškė teipgi, kad iš praktikos žino jog netik pusė, bet nė trečia dalis narių nedalyvavo visuotiname balsavime. Tai šių pastarųjų kuopų reikalavimai ir reikia skaityt prie tų kurios reikalavo visuotiną balsavimą padėt į šalį ant tulo laiko. O mažoji dalis pasiuntinių, savo protestuose skelbia, kad 45 kuopos reikalavo palaikymo visuotinio balsavi-

mo, bile tik daugiau svarbos priduoť savo mažesnei pusei. Na, daleiskime, jeigu ir 45 kuopos būtų reikalavusios palaikyt visuotiną balsavimą, tai iš 228 kuopų, visgi nebus nė ketvirta dalis.

Ar negeriau jums protestuotojai, pažiūrėt į dalyko dugną ir dirbt rimtai, ne vadinant visokiais vardais diduomenės, ar negeriau vest tamsią visuomenę tikru keliu, o ne tokiu, kuriuom eidami gali susiprasti, kad jūs juos klaidinate tamsioj girioje. Pažiūrėkime nors ir į tą konstituciją kokią turime, o vis daugiau suprasime.

A. B. Strimaitis.

Aukos vadovėlių leidimui.

Boston, Mass. Per pašnekas pas Pr. Krugerį, tapo surinkta aukų vadovėlių leidimui sekančiai: Pran. Grikštas \$1, P. Krugelis 50c. J. Dangveckis, J. Vaikasas ir J. Daukšas po 25c., P. Brikiene 10, P. Bidva 15. Viso \$2,50.

Nauji Raštai.

GADYNE ŠLEKTOS VIEŠPATAVIMO LIETUVOJE (1569-1795 m.) IR LIETUVIŠKASIS STATUTAS ZIGMONTO I. Parašė Jonas Šliupas, M. D. Pustl. 552.

RYMAS. Romansas parašytas francūzų kalboj Emile Zola, vertimas lieuvių kalbon. Pustl. 432.

DVI KELIONI IN TOLIMA SZIAURE. Sutaishė S. Matulaitis. Pustl. 88, paveikslėlių 17.

PIRMI ŽINGSNIAI. Drama keturiose veikmėse, parašyta Br. Vargšo. Pustl. 50.

MILIJONAI VANDENYJ. Drama trijose veikmėse, parašyta Br. Vargšo. Pustl. 32.

KEPLOS KANCIJOS. Eeilėms parašė Liepukas. Pustl. 28.

ISZ MUZIKOS SRITIES. Parašė Mikas Petrauskas. Pustl. 24. Šios visos knygos išleistos ir atsiųstos "Lietuvos" išleistuvės.

SVEIKATA. ("Liet. Ūkininko" priedas). Liepos mėn. 1909 m. Pustl. 8. Šiame sąsiuvelyj Dr. P. Avižonis rašo apie akių ligą *Trachoma*.

TAMSYBES GUOLIS. Iš "Schkize No Antona". Patiekė Juozas Pleirys. Pustl. 15.

KELETAS MINCZIŲ APIE MIRTIES BAUSME. Parašė Pr. Johnson. Pustl. 14.

KAIP DARBO ŽMONEM ISZSILIUOSUOTI. (Laiškās valstiečiui). Pagal L. N. Tolstoj, vertė Edm. Steponaitis. Pustl. 12.

Šitos trys knygelės išleistos ir atsiųstos "Vienybės Liet." išleistuvės.

VIENTATINIS SAVO RUSZIES LIETUVISZKAI-ANGLISZKOS KALBOS RANKVEDIS IR KAIP TAPT SUVIENTYŲ AMERIKOS VALSTIJŲ PILIECZIŲ. Parengė S. P. Tananevičia, Chicago, Ill. 1909 m. Spauda ir lėšomis "Kataliko". Pustl. 154. Atsiuntė "Kataliko" išleistuvė.

Redakatoriaus atsakymai.

Vinciūnui, S. Miliūckui ir P. S. Gavau, peržiūrėsiu.

Nashes lietuviai. Raštelis nieko savyje neturi, netilps.

A. Zaliackui. Siunčiu Literatiškam Komitetui.

A. Kerštui ir B. Kondratavičiui. Seimas jokių susivažiavimų ne įgaliojo; todėl ir jų nutarimai neturi oficiališkų svarbos; netilps. Rankraštis eina į archyvą, nes gali būt reikalingas.

Grudeliai.

(Surankiojo ir surašė K. Stiklėlis).

(Tąsa)

aš nesergul! Niurnėjo kitą numerį imdamas. Skaito: "Kairiosios partijos, instrukcijos, principai, procesai, liberalai, anarkistai, konservatoriai". Perpyko. Pagriebė visą pundą laikraščių, trinkt! į kampa, bimt! ant lovos popirosą užsidedęs smarkiai burbtelėjo: "Nuo tokio skaitymo ir to paties proto galima netekti".....

VI

Atsimenu....

(Monologėlis).

Atsimenu, kad ant šitos vietos stovėjo mažutė grintelė. Toje grintelėje gyveno vargdienis. Turėjo jis sūnų ir porą dukrelių.

Atsimenu, kaip vargingai gyveno toji šeimynėlė, nes buvo numirus jau jų motinė, augintojė, lepiniojė.

Atsimenu, kaip juos badas ir šaltis kankino, ką reikia daryti, nė viens nebežino. Visus nukankino, visus apsargino.

Atsimenu, kaip jie sanvaitę vaitojo, apie jų vargą niekas nežinojo. Niekas pašelpo nedavė. Šalo ir snigo. Jie amžinai užmigo.

Atsimenu, jis senas jau buvo, jo dukros žydėjo. Sūnelis — jo viltis — dar dirbt negalėjo. Be laiko visiems numirt prisėjo.

Atsimenu viską, kas tik ten nutiko. Apleisti vargdieniai ir grintelė liko. Tarytum kai dūmai nuo vėjo išnyko.

Atsimenu, juosius paskui žmonės rado, ir sakė, būk mirę nuo šalčio ir bado. Tad vietoje grabo į šiaudus įrišo ir į žemę įkišo.

Atsimenu.... Liūdna. Graudų ir atminti, kad vieni iškelti, kiti-gi paminti, ir turi be laiko būti numarinti.....

VII.

Mano tėvas....

(Monologėlis).

(launas, kiaurom alkūnėm poniaks, užsilipęs ant suolo, krūtinę atstatęs iškilmingai kalba):

Mano tėvas buvo urėdu.... Jis valdė tamsius kai galvijus žmones!.... Argi aš negaliu didžiutis tuo, kad mano tėvas buvo urėdu.... Delko-gi ne, man rodos, visi pripažįs, kad galiu drąsiai tuo vardu pasigirti. Mano tėvas buvo urėdu! Jis valdė žmones.... Nepaklausys, būdavo kas, ir gauna į kailį! Visi be kepurų prieš maną tėvą vaikščiojo, o prasi-kaltusieji keliais prieš jį ėjo... Na ir duodavo jiems mano tėvas urėdu būdamas į kailį!

Tuosyk ir žmonės kitoki buvo visai. Būdavo mušk kaip į tvorą, o jie vis tau rankas bučiuoja ir klauso.... Mano tėvas buvo urėdu, o valdžią turėjo daug didesnė, negu dabar gubernatorius.... Mano tėvas būdamas urėdu daugiau galėjo padaryti, negu pats ponas. Ponas nepaspės visur pribūti, viską apžiūrėti, o mano tėvas visus pono reikalėlius mokėjo kuogeriau aprūpinti. Nors urėdas negalėjo be žinios pono užmušt žmogų arba į kokį gyvulį ar šunį išmainyti, bet ponas urėdo klausė, kai vaikas tėvo. Tada lengva bile ką buvo ponui įkalbėti... Ak koks tada buvo puikus gyvenimas- gyvenimas.....

Atsirasdavo, žinoma, ir tuosyk tokių neklausėdų, kurie išdrįsdavo pono neklausyt, arba jam nenorėdavo dirbti, bet tuoj tokį išgamą, sulig pono įsakymo, mano tėvas liepdavo arkliais sutraukti, arba į kasę galvą į žemę akėčioms akėdavo.... Tad visi klausė pono, jam praėinant ant kelių puldavo, mano tėvui į rankas bučiuodavo.... Ponas ir mano tėvas, buvo du didi draugai.....

Mano tėvas būdamas urėdu ir "provas" darydavo. Kas jam geras buvo, tą išteisindavo ir pagirdavo, o kas blogas, tam gerai rykštėms pasturgalį nusvilindavo. Tuomet žmonės buvo daug geresni negu dabar. Tokių ištvirtimų, neužsiganėdinimų, prieš ponus kilimų visai nebuvo girdėti. Tuoj galas tokiame ištvirtėliui.... Tuomet niekas nesirūpino pagerinimu žmonių gyvenimo, bet visi žinojo ir tikėjo, kad geriau būt negali, kad ir teip jau pergera, kad tokį gyvenimą pats Dievas žmonėms suteikęs.

Aš pats dabar dar atsimenu, kaip mano tėvas vaikščiodavo paskui pono darbininkus su kančium, kurio pats galas buvo viela apvyniotas.... E, tai buvo geri laikai, tai puikus gyvenimas: ponas buvo ponu, urėdas urėdu ir.... viskas teip buvo, kaip reikėjo.... O dabar.....

Dabar visi žmonės ištvirko.... Patįs nežino ko jiems reikia. A, kad dabar šventos atminties ponas ir amžiną atilsį maną tėvą-urėdą atsikeltų iš Kempių kalnelio, tai visiems norintiems dvaro girios ir žemės, kad duotų, (tai sakdamas abiem rankom užsimoja) tai jiems nieko nereiktų!..... (Nugriūva nuo suolo ir apleipsta).

VIII.

Pavasaris.

Praėjo ilga, nuobodi, šalta, skurdi žiema. Jos vietą užėmė šiltas, malonus, gyvybės pilnas pavasaris (Toliaus bus).

Klaidos atitaisymas.

D. Dutkus iš Pawnee, Ill. prašo atitaisyti klaidą įsibriovusią "Tėvynės" 35 No. pagarsinime aukautojų vardų. Pasakyta, kad S. Slaunulis aukavo 15c — turi būt S. Stanulis aukavo 15c.

Pajieškojimai.

Aš Marijona Povilaitienė, po tėvais Ormikaičiūtė, pajieškau savo sesers Viktorijos su švogeriu Juozu Miziliaucku. Tarpe 20 ir 30 metų gyveno Girardville, Pa. Kada aš atvažiuoju iš Lietuvos, su viršum 20 metų, jau savo seserį Viktoriją radau išvažiuosia į Chicagą, Ill. Paeina iš Sūvalkų gub., Vilkaviškio pav., kaimo Kibeikių.

Malonės atsišaukti ar pranešti kas antrašų:

Mrs. M. Povilaitienė,
217 Noble Lane, Wilkes-Barre, Pa.

Pajieškau savo sesers, Uršulės Brainskaitės, paeina iš sodžiaus Kutaičių, teipgi puseserės Marijonos Balnukės ir Antano Pabijensko, tuodu iš sodžiaus Tilių, visi Kauno gub., Šiaulių pav., Lygūnų volosties. Turiu svarbų reikalą pas juos. Girdėjau, gyvena Brooklyn, N. Y. Teiksitės patį ar kas kitas pranešti antrašų:

L. Brainskas,
40 Roosevelt ave., Torrington, Conn.

Pajieškau savo pusbrolio, Pijūšo Mačioko paeinančio Sūvalkų gub. Vilkaviškio pav., gmino Pažerų, kaimo Gudelių. Prieš 15 metų pribuvo į Ameriką Pittsburg, Pa., paskutinį laišką nuo jo gavau 12 metų atgal ir nuo tada apie jį jokios žinios neturiu. Turiu svarbų reikalą ir meldžiu jo paties ar ko kito pranešti apie jį, už ką busiu dėkingas.

Antanas Pilus, R.F.D. No. 1 Box 14, Pottsville, Pa. (36)

Antras Didelis KONCERTAS ir BALIUS

"Birutės Kanklės" Dainininkų Draugija, South Boston, Mass.

So. Bostone "Birutės Kanklių" Dainininkų Draugija rengia koncertą, kuris bus suba-toj, **2 d. Spalio (October) 09. Dahlgren Hall**, E. ir kampas Silver st. South Bostone. Pradžia 7 val. vakare. Todėl ateikite visi!
KOMITETAS.

Reikalingi Du Kriaučiai.

Jauni vaikinai neseniai pribuvę iš Lietuvos, norinti išmokti siuti drabužius pagal čionaitinę Amerikonišką madą, tegul greitai atsišaukia pas J. P. Garmus, 1204 St. Clair ave, N. E. Cleveland, Ohio. Kurie jau moka patį siuti, tegul neatsišaukia. Apie darbo išlygas sužinoti laiškais. J. P. Garmus. [38]

Šokiai! Šokiai!

So. Bostone, DLK. Gedimino Benas parengia šokius, kurie prasidės 25 d. rugsėjo [Sept.] subatos vakare, ir teip trauksis kas subata iki adventų. Šokiai atsibus lietuviškoje salėje 166 Broadway Ext. Šiuo metu kviečiame lietuvišką jaunimą, lietuvius ir lietuvaiteis ant tų mūsų surengtų šokių ir praleist linksmi laiką.

Komitetas.

Atsišaukimas.

Valdyba Lietuviškų Suvienuytų Draugysčių Chicagoje, atsišaukia į visus Lietuvius ir Lietuvaiteis, kad prisidėtų kiek galėdami dėl nuveikimo užmanto svarbaus darbo. Taigi, pastatymui Lietuviškos Svetainės Chicagoje. Padidininimui fondo statymui minėtos Svetainės, parengė didelį balių ant subatos vakaro rugsėjo (september) 18 d., 1909 m. Balius prasidės 7-tą val. vakare Freiheit Turners salėje 3417-19, S. Halsded st. Ant kurio užprašome ko skaitlingiausiai atsilankyti. Įžanga 25c. porai.

Su guodone. Surengėjai balius: B. B-s, M. Z-s, J. K. Cs.

Susiv. Liet. Amer. Centro Valdyba**PIRMININKAS:**

Pranas Žyvatkauskas,
110 W. Market st., Scranton, Pa.

PADEJEJAS:

M. J. Damijonaitis,
852—33-rd st., Chicago, Ill.

SEKRETORIUS:

Jonas Žemantauskas
39 W. Porter St. Waterbury, Conn.

KASIERIUS:

J. Skritulskas
26 Broad St. New Britain, Conn.

Žiūrėkite!

Bravorų agentas turi ant pardavimo gerų salinų, duodančių pelno \$1000 iki \$10.000 į metus, užmokant \$200 iki \$2000 įmokant mažą dalį, o likusius mėnesiniais mokestimais atmokėti. 18

Atsišauk arba rašyk:

AGENT BREWING CO.

% P. A. Peterson,
63 Smith st., Perth Amboy, N. J.

Kazys Balčiūnas.

Pirmos Kliasos Kostumerskas Kriaučius. Siuvame gražiausiai visokias drapanas. Teip-gi pataisom, atnaujinam, išvalom ir išprosinam.

**684 N. Riverside Str.
Waterbury, Conn.**

S.L.A. sąnariai, pirkite S.L.A. parduodamas knygas!

Budas Senovės Lietuvių, pusl. 317 kaina	50 c.
2 Lietuviška Chrestomatija, pusl. 176	40 c.
3 Dėdai ir Gražina, pusl. 61	25 c.
4 Europos Istorija, pusl. 319	25 c.
5 Gibsinis Jotis, pusl. 38	15 c.
6 Jonas iš Kempės ir Šilka, pusl. 23	10 c.
7 Konradas Valenrodas, pusl. 24	15 c.
8 Kražių skerdynė, pusl. 77	15 c.
9 Kun. Aleksandra Burba, pusl. 29	20 c.
10 Kelionė į Europą, pusl. 52	10 c.
11 Kuomė žmonės gyvena?, pusl. 56	15 c.
12 Lietuviai Amerikoje, pusl. 174	\$1.00
13 Naktys Edvardo Yungo, pusl. 21	10 c.
15 Padėjimas Lietuvių Tautos, pusl. 55	25 c.
17 Petras Zemaitis, pusl. 69	20 c.
18 Rankvedys Senovės Istorijos, pusl. 76	40 c.
19 Padėjimas Lietuvių Tautos, (rusų kalba)	\$1.00
20 Dirva, pusl. 123 1896 m. vienas num.	75 c.
21 "Tėvynės" komp. 1896, 1897, 1898 ir 1899 m. po 50c	

Viršimintės knygos S.L.A. sąnariams yra parduodamos už pusę kainos pigiaus negu čia parodyta.

"DAGIS"

Satyros, pašaipos ir juokų
: : mėnesinis laikraštis : :

su juokingais paveikslėliais iš lietuvių politiškojo lauko, ir mūsų didvyrių gyvenimo. Taipgi visoki linksmi pasiskaitymai, eilės, monologai ir tt. Išleista 16 pusl. formoje knygos, su viršais. Pirmą išleidinėjo Bostone, dabar persikėlė į Chicago. Prenumerata metams \$1.00, pavienis num. 10c. Adresas:

"DAGIS" PUB. CO.
812 33rd St. 5ta. K Chicago, Ill.

ALBERT G. GROBLEWSKI

Savininkas ir Fabrikantas Geriausių
"LENKISZKU - LIETUVISZKU VAISTU."

Geriausia
Gyduolė

nuo
Strėnų skaudėjimo
Degimo krutinėje
Galvos skaudėjimo
Kateros
Užsišaldymo
Neuralgijos
nuo
Gerklės skaudėjimo

Mešlungio
Skausmo krutinėje
nuo
Patrukimo
Azma arba
Dusulio
Štyvumo sprando
Skaudėjimo:
Šonuose
Rankų ir
Kojų.

Ypatingos Gyduolės.

Jeigu sergate užsienėjusioms ligoms nuo kurių negali pagelbėti nė daktarai nė ligonbučiai, arba paslaptinėms ligoms, aprašykite man savo nesveikumą gerai ir aiškiai (be užslėpimo) nes čion eina ne tik apie tavo sveikatą, bet labai tankiai ir apie tavo gyvastį. (Atsimink, jog kiekvienas garbingas daktaras užlaiko paslaptį kaip ant išpažinties). Užtai nesigėdyk ir nebijok, rašyk teisybę o mielai suteiksiu rodą ir prisiūsiu gerą gyduolę pagal tavo ligą su nurodymu kaip reikia jas vartoti, už prekę labai mažą. Reikia rašyti laiškus stačiai pas mane pridėdant visados 2 c. markę ant atsakymo, nes kitaip negausit atsakymo. 1 Teipgi mes reikalaujame gerų agentų kiekviename dideliame mieste ir jų aplinkėse. Agentai nuo Lietuviškai-Lenkiškų gyduolių gali uždirbti nuo 50 dol. iki 150 dol. ant mėnesio. Uždarbį duodame kuogeriausiai. Taigi rašykite reikalaudami agentūros. Kiekvienas lietuviškas štornikas teipgi privalo užlaikyti visada mūsų puikias Lietuviškas gyduoles savo štoruose ant pardavimo, kad mūsų tautiečiai reikalaudami galėtų pas kiekvieną nusipirkti ir nereikalaute išduoti pinigų dovanai kokiems nors apgavikams tose aplinkėse. Štornykai, rašykite pareikalaudami gyduolių, nes geras uždarbis ir parduokite mūsų tyras Lietuviškas gyduoles, kurias mes gvarantuojame. Rašykite po antrašu:

ALBERTAS G. GRABLIAUCKAS

Cor. Elm & Main Str., Plymouth, Pa.

Žodis į sergančius nuo Prof. Dr. G. H. Payne.

Nenumeskite šį laikraštį. Jis gali jums sučėdyti laiką, pinigus arba skausmą, o jei ne jums, tai jūsų draugams. Jei jums nereikalingas, perduokite savo draugams.

Vyrai ir moters!

Prof. Dr. G. H. Payne, gydo greitai, be skausmo ir už prieinamą prekę vargingiems žmonėms.

Tas garsus profesorius gydo katarą, Trumpumą kvapo, Džiova ir visas ligas Galvos, Nosies, Gerklės Plaučių ir Krutinės. Kurtumą, Neregėjimą ir visas ligas Akių ir Ausų. Dispepsiją, Neviršinimą ir visas Skilvio ir Vidurių ligas.

Kepenų nesmagumus ir visas ligas Inkstų ir Pūslių, Cukrinę ligą ir Kirmelės. Piles, Nervų ligas. Taipgi Reumatizmą, Neuralgiją, Vėžį ir visokius tinimus.

Vyrų ir moterų ligas. Visokias Odinės ligas be peilio arba operacijos; vien su gyduolėmis ir elektra.

Su pagalba X-Ray šviesos, jis gali permatyti per jūsų kūną ir patirti kokia liga sergate ir kur ji randasi. Jei kiti gydytojai jums nepagelbėjo arba jums pasakė, kad negalima jūsų ligą išgydyti, nenustokite vilties. Eikite pas šį gydytoją, o jis jus išgydys.

PROF. DR. G. H. PAYNE

585 Boylston St., Back Bay, kambariai 3-4-7-8.
Chauncy Hall Building, Copely Square.

Telefono No 3806 Back Bay. BOSTON, MASS.

Val.: Kasdiena nuo 9 ryte iki 8 vak., Nedėliomis nuo 10 iki 1 po pietų.

Arti Boston'o Knygyno ir priešai Bostono Dailos Muzėjaus.

Visi požeminiai karai eina pro duris.

Zen. Budreckis

Kostumeriškąs Krlaučius

: Sluame gražiausiai visokias Drapanas :

Telpgi išvalome, atnaujiname.
Išprosiame ir patalsome jas.

222 W. Broadway:

So. Boston, Mass.

